

Официален вестник L 199

на Европейския съюз

Издание
на български език

Законодателство

Година 50
31 юли 2007 г.

Съдържание	I	Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително	
		РЕГЛАМЕНТИ	
	★	Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес	1
	★	Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници ⁽¹⁾	23
	★	Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година за установяване на механизъм за създаване на екипи за бърза гранична намеса и за изменение на Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета по отношение на този механизъм, и за регулиране на задълженията и правомощията на гост-служителите	30
	★	Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“)	40

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Актове, приети по силата на договора за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 861/2007 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 юли 2007 година

за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Общността си е поставила за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което е гарантирано свободното движение на хора. За постепенното създаване на такова пространство Общността следва да приеме, *inter alia*, мерки в областта на съдебното сътрудничество по граждански дела, които имат презгранични последици и са необходими за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) Съгласно член 65, буква в) от Договора тези мерки трябва да включват мерки, които премахват пречките пред доброто функциониране на гражданското производство, ако е необходимо чрез насърчване на съвместимостта на правилата за гражданско производство, които се прилагат в държавите-членки.
- (3) За тази цел, наред с други мерки, Общността вече прие Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки ⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на

съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽⁴⁾, Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела ⁽⁵⁾, Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания ⁽⁶⁾ и Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за създаването на европейска процедура за плащане на нареждане ⁽⁷⁾.

- (4) Европейският съвет на срещата в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. прикани Съвета и Комисията да създадат общи процесуални правила за опростени и ускорени трансгранични съдебни спорове по малки потребителски и търговски иски.
- (5) На 30 ноември 2000 г. Съветът прие Съвместна програма на Комисията и Съвета от мерки за прилагане на принципа на взаимното признаване на съдебни решения по граждански и търговски въпроси ⁽⁸⁾. Програмата се отнася до опростяване и ускоряване на разрешаването на презгранични съдебни спорове по иски с малък материален интерес. Това беше доразвито от Хагската програма ⁽⁹⁾, приета от Европейския съвет на 5 ноември 2004 г., която призовава за активно продължаване на работата по иски с малък материален интерес.

⁽¹⁾ ОВ С 88, 11.4.2006 г., стр. 61.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 14 декември 2006 г. (все още не публикувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 13 юни 2007 г.

⁽³⁾ ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 37.

⁽⁴⁾ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.

⁽⁶⁾ ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 15. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1869/2005 на Комисията (ОВ L 300, 17.11.2005 г., стр. 6).

⁽⁷⁾ ОВ L 399, 30.12.2006 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ С 12, 15.1.2001 г., стр. 1.

⁽⁹⁾ ОВ С 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

- (6) На 20 декември 2002 г. Комисията прие Зелена книга относно европейското платечно нареждане и мерки за опростено и бързо решаване на съдебни спорове по искове с малък материален интерес. Зелената книга постави началото на консултации по мерките, засягащи опростяването и ускоряването на съдебните спорове по искове с малък материален интерес.
- (7) Много държави-членки са въвели опростени граждански съдопроизводства по искове с малък материален интерес, тъй като разноските, закъсненията и усложненията, свързани със съдопроизводството, невинаги намаляват пропорционално на стойността на иска. Пречките за постигането на бързо и нескъпо съдебно решение се влошават при презграничните дела. Поради това е необходимо да се установи европейска процедура за искове с малък материален интерес. Целта на тази процедура следва да е улесняване на достъпа до правосъдие. Нарушението на конкуренцията на вътрешния пазар, дължаща се на липсата на баланс във функционирането на процесуалните средства, предоставени на кредиторите в различните държави-членки, обуславя нуждата от общностно законодателство, което да гарантира равни условия за кредиторите и длъжниците в целия Европейски съюз. Необходимо е да се имат предвид принципите на опростеност, бързина и пропорционалност при определяне на разноските за разглеждане на иск по европейската процедура за искове с малък материален интерес. Информацията за разноските, които трябва да бъдат заплатени, следва да стане обществено достояние, а начините на определяне на тези разноски трябва да са прозрачни.
- (8) Европейската процедура за искове с малък материален интерес следва да опрости и ускори съдопроизводството при искове с малък материален интерес по презгранични дела, като същевременно намали разноските, като предложи незадължителен инструмент в допълнение към съществуващите възможности в законодателството на държавите-членки, които остават незасегнати. Настоящият регламент следва също така да улесни признаването и изпълнението на съдебно решение, постановено в друга държава-членка по европейската процедура за искове с малък материален интерес.
- (9) Настоящият регламент цели да насърчи основните права и отчита, по-специално принципите, които са признати от Хартата на основните права на Европейския съюз. Съдът или правораздавателният орган следва да зачита правото на справедлив съдебен процес и принципа на състезателен процес, по-специално при вземането на решение относно необходимостта от устно изслушване и относно доказателствените средства и обхвата на събираните доказателства.
- (10) С цел да се улесни изчисляването на стойността на иска, не следва да бъдат включвани никакви лихви, разноски и разходи. Това не засяга нито правомощието на съда или правораздавателния орган да ги присъди на някоя от страните в своето решение, нито националните правила за изчисляване на лихви.
- (11) За да се улесни образуването на европейската процедура за искове с малък материален интерес, ищецът следва да подаде искова молба, като попълни стандартен исков формуляр и го внесе в компетентния съд или правораздавателен орган. Исковият формуляр се внася единствено в компетентния съд или правораздавателен орган.
- (12) Исковият формуляр се придружава, когато е необходимо, от съответните подкрепящи документи. Това обаче не препятства ищеца да представи, когато е необходимо, допълнителни доказателства в хода на производството. Същият принцип се прилага и към отговора на ответника.
- (13) Понятията „явна неоснователност“ в контекста на отхвърляне на иска и „недопустимост“ в контекста на отхвърляне на молбата следва да се определят съобразно националното право.
- (14) Европейската процедура за искове с малък материален интерес следва да бъде писмена процедура, освен ако съдът или правораздавателният орган не счете за необходимо да се проведе устно изслушване или някоя от страните не поиска това. Съдът или правораздавателният орган може да откаже подобно искане. Този отказ не може да се оспорва самостоятелно.
- (15) Не е задължително страните да бъдат представлявани от адвокат или друг професионален юрист.
- (16) Понятието „насрещен иск“ следва да се тълкува по смисъла на член 6, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001, като произтичащ от същия договор или факти, на които се основава първоначалният иск. Членове 2 и 4, както и член 5, параграфи 3, 4 и 5, следва да се прилагат *mutatis mutandis* за насрещни искове.
- (17) В случаите, когато в хода на производството ответната страна се позове на правото на прихващане, подобен иск не представлява насрещен иск по смисъла на настоящия регламент. Поради това не е задължително ответникът да използва стандартния формуляр А, съдържащ се в приложение I, за позоваване на такова право.
- (18) Държавата-членка, която е сезирана за целите на прилагането на член 6, е държавата-членка, където следва да се извърши връчването или до която трябва да се изпрати документът. За да се намалят разноските и забавянето, документите се връчват на страните главно чрез пощенските служби, което се удостоверява с обратна разписка, посочваща датата на получаване.
- (19) Всяка от страните може да откаже да приеме документ при връчването му или да върне документа в едномесечен срок, ако той не е написан или не е придружен от превод на официалния език на държавата-членка, до която е адресиран (или ако съществуват няколко официални езика в тази държава-членка, или на официалния език или един от официалните езици на мястото, където следва да се извърши връчването или където трябва да се изпрати документът), или на език, който получателят разбира.

- (20) В контекста на устното изслушване и събирането на доказателства държавата-членка следва да насърчава използването на съвременна комуникационна технология съгласно националното законодателство на държавата-членка, в която се намира съдът или правораздавателният орган. Съдът или правораздавателният орган трябва да използва най-опростените и най-малко скъпи средства за събиране на доказателства.
- (21) Практическата помощ, която трябва да бъде предоставена на страните, следва да включва техническа информация относно наличността и начина за попълване на формулярите.
- (22) Информацията по процедурни въпроси следва да може да се предоставя от персонала на съда или правораздавателния орган в съответствие с националното право.
- (23) Тъй като целта на настоящия регламент е да се опрости и ускори съдопроизводството по искове с малък материален интерес по презгранични дела, съдът или правораздавателният орган следва да действа възможно най-бързо дори и в случаите, когато настоящият регламент не предвижда никакъв срок за дадена фаза на процедурата.
- (24) За целите на изчисляване на сроковете, както е предвидено в настоящия регламент, се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове ⁽¹⁾.
- (25) За да се ускори изплащането на искове с малък материален интерес, решението трябва да подлежи на изпълнение без оглед на евентуално обжалване и без условие за предоставяне на обезпечение, с изключение на случаите, предвидени в настоящия регламент.
- (26) Всяко позоваване на обжалване в настоящия регламент включва всички възможни средства за обжалване, налични според националното право.
- (27) Съдът или правораздавателният орган трябва да включва лице, квалифицирано да изпълнява длъжността съдия в съответствие с националното право.
- (28) Когато съдът или правораздавателният орган трябва да определи срок, заинтересованата страна следва да бъде информирана за последствията при неспазването на този срок.
- (29) Страната, загубила делото, следва да поеме разноските за производството. Разноските се определят в съответствие с националното право. Като вземе предвид целите за опростеност и ефективност на разходите, съдът или правораздавателният орган трябва да постанови, че страната, загубила делото, е задължена да заплати само разноските за производството, включително например разноски, които произтичат от факта, че другата страна е била представлявана от адвокат или друг професионален юрист, или всякакви разноски, произтичащи от връчването или превода на документи, единствено когато са пропорционални на стойността на иска или са направени по необходимост.
- (30) За да се улесни признаването и изпълнението, решение, постановено в държава-членка по европейската процедура за искове с малък материален интерес, се признава и подлежи на изпълнение в друга държава-членка, без да е необходима декларация за изпълняемост и без възможност за възражение срещу неговото признаване.
- (31) Следва да има минимални стандарти за преразглеждане на решения в ситуации, когато ответникът не е бил в състояние да оспори иска.
- (32) Като се имат предвид целите за опростеност и ефективност на разходите не е необходимо страната, искаща изпълнение, да има упълномощен представител или адрес в държавата-членка по изпълнението, различен от представител, компетентен по процедурата на изпълнение в съответствие с националното право на държавата-членка.
- (33) Глава III от настоящия регламент се прилага и при определянето на разходи и разноски, направени от служители на съда или правораздавателния орган, длъжници се на решение, постановено съгласно процедурата, определена в настоящия регламент.
- (34) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽²⁾.
- (35) По-специално на Комисията следва да се предостави правомощието да приеме мерки, необходими за актуализирането или внасянето на технически изменения във формулярите, съдържащи се в приложенията. Тъй като тези мерки имат общо приложение и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент и/или да допълнят настоящия регламент чрез добавяне на нови несъществени елементи, те следва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (36) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно установяването на процедура за опростяване и ускоряване на съдопроизводството по искове с малък материален интерес в презгранични случаи и намаляването на разноските, не могат да бъдат осъществени в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба на последиците на предприеманото действие, могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, установен в посочения член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

⁽¹⁾ ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

- (37) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство и Ирландия са нотифицирали желанието си да вземат участие в приемането и прилагането на настоящия регламент.
- (38) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не взема участие в приемането на настоящия регламент и следователно не е обвързана от неговите разпоредби и не ги прилага,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ И ОБХВАТ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент създава европейска процедура за искове с малък материален интерес (наричана по-долу „европейска процедура за искове с малък материален интерес“), предназначена да опрости и ускори съдебните производства по искове с малък материален интерес по презгранични дела и да намали разноските. Европейската процедура за искове с малък материален интерес следва да бъде достъпна за страните в съдопроизводството като алтернатива на процедурите, предвидени от законодателството на държавите-членки.

Настоящият регламент също така премахва междинните производства, необходими за признаване и изпълнение в други държави-членки на решения, постановени в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес в друга държава-членка.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага при презгранични граждански и търговски дела без оглед на естеството на съда или правораздавателния орган, когато стойността на иска не надвишава 2 000 EUR в момента, когато исковият формуляр е получен от компетентния съд или правораздавателен орган, с изключение на всички лихви, разноски и разходи по защитата. Той не се прилага, по-специално, по отношение на данъчни, митнически или административни дела или по дела или към отговорността на държавата за действия и бездействия при упражняване на държавна власт (*acta jure imperii*).

2. Настоящият регламент не се прилага по дела във връзка със:

- а) статута или правоспособността на физически лица;

- б) вещни права, произтичащи от съпругески отношения, задължения за издръжка, завещания и наследство;
- в) несъстоятелност на търговски дружества или други юридически лица, съдебни споразумения, предпазен конкордат и сходни производства;
- г) социално осигуряване;
- д) арбитраж;
- е) трудово право;
- ж) наем на недвижими имоти, с изключение на съдебни процеси по парични искове; или
- з) нарушения на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, включително клеветата.

3. В настоящия регламент терминът „държава-членка“ означава държавите-членки с изключение на Дания.

Член 3

Презгранични дела

1. За целите на настоящия регламент презгранично дело е дело, в което поне една от страните е с местоживеене или обичайно пребиваване в държава-членка, различна от държавата-членка на сезирания съд или правораздавателен орган.

2. Местоживеенето се определя в съответствие с членове 59 и 60 от Регламент (ЕО) № 44/2001.

3. Подходящият момент за определяне дали делото е презгранично, е датата, на която исковият формуляр е получен от компетентния съд или правораздавателен орган.

ГЛАВА II

ЕВРОПЕЙСКА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЪК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС

Член 4

Образуване на производството

1. Ищецът образува производство по европейската процедура за искове с малък материален интерес, като попълни стандартен исков формуляр А и го подаде пряко до компетентния съд или правораздавателен орган, по пощата или чрез друго средство за комуникация, като факс или електронна поща, приемливо в държавата-членка, в която е образувано производството. Исковият формуляр включва описание на доказателствата в подкрепа на иска и се придружава от съответните приложими подкрепящи документи.

2. Държавите-членки информират Комисията кои средства за комуникация са приемливи за тях. Комисията прави тази информация достъпна за обществеността.

3. Когато искът е извън обхвата на настоящия регламент, съдът или правораздавателният орган информира ищеца за това. Освен ако ищецът не оттегли иска, съдът или правораздавателният орган образува производство по иска според съответното процесуално право, приложимо в държавата-членка, в която се провежда процедурата.

4. Когато съдът или правораздавателният орган сметне, че информацията, предоставена от ищеца, е недостатъчно ясна или недостатъчна, или ако исковият формуляр не е правилно попълнен, и освен ако искът не се окаже явно неоснователен или исквата молба — недопустима, той дава на ищеца възможност да попълни и поправи исковия формуляр или да представи допълнителна информация или документи, или да оттегли иска в определен от него срок. За тази цел съдът или правораздавателният орган използва стандартния формуляр Б, съдържащ се в приложение II.

Когато искът е явно неоснователен или исквата молба — недопустима, или ищецът не успее да попълни или поправи исковия формуляр в рамките на определения срок, молбата се отхвърля.

5. Държавите-членки гарантират, че исковият формуляр е наличен във всички съдилища или правораздавателни органи, пред които може да се образува производство по европейската процедура за искове с малък материален интерес.

Член 5

Ход на производството

1. Европейската процедура за искове с малък материален интерес е писмена процедура. Съдът или правораздавателният орган провежда устно изслушване, ако сметне това за необходимо или ако това бъде поискано от някоя от страните. Съдът или правораздавателният орган може да откаже подобно искане, ако сче, че с оглед на обстоятелствата по делото очевидно не е необходимо устно изслушване за провеждането на справедлив процес. Отказът трябва да бъде мотивиран писмено. Отказът не може да бъде оспорван самостоятелно.

2. След получаване на правилно попълнения иск формуляр съдът или правораздавателният орган попълва част I от формуляра с отговори, включен в стандартен формуляр В, съдържащ се в приложение III.

Екземпляр от исковия формуляр и ако е приложимо, от подкрепящите документи, заедно с така попълнения формуляр с отговорите, се връчват на ответника в съответствие с член 13. Тези документи се изпращат в срок от 14 дни от получаване на надлежно попълнения иск формуляр.

3. Ответникът внася своя отговор в срок от 30 дни от връчването на исковия формуляр и формуляра с отговорите, като попълни част II от стандартен формуляр В, придружен, когато е целесъобразно, от всякакви приложими документи, и го върне на съда или правораздавателния орган, или по всякакъв друг подходящ начин, без да използва формуляра с отговорите.

4. В срок от 14 дни от датата на получаване на отговор от ответника съдът или правораздавателният орган изпраща на ищеца екземпляр от този отговор заедно с всички приложими подкрепящи документи.

5. Ако в своя отговор ответникът твърди, че стойността на непаричния иск надвишава прага, определен в член 2, параграф 1, съдът или правораздавателният орган решава в срок от 30 дни от изпращането на отговора до ищеца дали искът попада в обхвата на настоящия регламент. Това решение не може да бъде оспорвано самостоятелно.

6. Всички насрещни искове, внесени, като се използва стандартен формуляр А, и всички приложими подкрепящи документи се връчват на ищеца в съответствие с член 13. Тези документи се изпращат в срок от 14 дни от получаването им.

Ищецът разполага с 30 дни от датата на връчването, за да отговори на насрещния иск.

7. Ако насрещният иск надвишава горната граница, определена в член 2, параграф 1, искът и насрещният иск не се разглеждат по европейската процедура за искове с малък материален интерес, а в съответствие с процесуалното право, приложимо в държавата-членка, в която се провежда производството.

Членове 2 и 4, както и параграфи 3, 4 и 5 от настоящия член, се прилагат *mutatis mutandis* към насрещни искове.

Член 6

Езици

1. Исковият формуляр, отговорът, всякакви насрещни искове, всякакви отговори на насрещни искове и описания на приложими подкрепящи документи се внасят на един от езиците на съда или правораздавателния орган.

2. Ако друг документ, получен от съда или правораздавателния орган, е на език, различен от езика, на който се провежда производството, съдът или правораздавателният орган може да поиска превод на този документ само ако преводът се окаже наложителен за постановяване на съдебно решение.

3. Когато една от страните откаже да приеме документ, тъй като той не е на нито един от следните езици:

а) официалния език на сезираната държава-членка или ако съществуват няколко официални езика в тази държава-членка, официалния език или един от официалните езици на мястото, където се извършва връчването или до което се изпраща документът; или

б) език, който получателят разбира,

съдът или правораздавателният орган информира за това другата страна, с оглед тя да представи превод на документа.

Член 7

Приключване на производството

1. В срок от 30 дни след получаване на отговор от страна на ответника или ищеца в рамките на сроковете, определени в член 5, параграф 3 или параграф 6, съдът или правораздавателният орган постановява решение или:

- a) изисква допълнителни данни от страните относно иска в рамките на определения срок, който не превишава 30 дни;
- b) събира доказателства в съответствие с член 9; или
- в) призовава страните на устно изслушване, което се провежда в срок от 30 дни от призовката.

2. Съдът или правораздавателният орган постановява решението си в срок от 30 дни от устното изслушване или след получаване на цялата информация, необходима за решаване на делото. Решението се връчва на страните в съответствие с член 13.

3. Ако съдът не е получил отговор от съответната страна в сроковете, посочени в член 5, параграф 3 или параграф 6, съдът или правораздавателният орган постановява решение по иска или обратния иск.

Член 8

Устно изслушване

Съдът или правораздавателният орган може да проведе устно изслушване чрез видеоконференция или друга комуникационна технология, ако разполага с технически средства за това.

Член 9

Събиране на доказателства

1. Съдът или правораздавателният орган определя начините за събиране на доказателства и обхвата на доказателствата, които са необходими за неговото решение, според правилата, които са приложими за допустимостта на доказателства. Съдът или правораздавателният орган може да допусне събиране на доказателства чрез писмени показания на свидетели, вещи лица или страни. Той може също да допусне събиране на доказателства чрез видеоконференция или друга комуникационна технология, ако разполага с техническите средства за това.

2. Съдът или правораздавателният орган може да събира доказателства от вещи лица или устни показания само ако това е необходимо за решаване на делото. При вземане на решението съдът или правораздавателният орган взема предвид разноските.

3. Съдът или правораздавателният орган трябва да използва най-опростения и най-малко утежняващ метод за събиране на доказателства.

Член 10

Представителство на страните

Представителството от адвокат или друг професионален юрист не е задължително.

Член 11

Помощ за страните

Държавите-членки гарантират, че страните могат да получат практическа помощ при попълване на формулярите.

Член 12

Компетентност на съда или правораздавателния орган

1. Съдът или правораздавателният орган не изисква от страните да правят правна оценка на иска.
2. Ако е необходимо, съдът или правораздавателният орган информира страните по процедурни въпроси.
3. Винаги когато е възможно, съдът или правораздавателният орган се старее да постигне споразумение между страните.

Член 13

Връчване на документи

1. Документите се връчват по пощата с потвърждение за получаване, което посочва датата на получаване.

2. Ако връчването на документите по начина, посочен в параграф 1, не е възможно, то може да се извърши по някой от начините, предвидени в член 13 или член 14 от Регламент (ЕО) № 805/2004.

Член 14

Срокове

1. Когато съдът или правораздавателният орган определи срок, заинтересованата страна бива информирана за последствията от неспазването на този срок.

2. Съдът или правораздавателният орган може да удължи сроковете, предвидени в член 4, параграф 4, член 5, параграфи 3 и 6 и член 7, параграф 1, при извънредни обстоятелства, ако това е необходимо за защита на правата на страните.

3. Ако при извънредни обстоятелства съдът или правораздавателният орган не може да спази сроковете, предвидени в член 5, параграфи от 2 до 6 и член 7, той предприема изискуемите съгласно посочените разпоредби стъпки възможно най-скоро.

Член 15

Изпълняемост на съдебното решение

1. Решението подлежи на изпълнение, независимо от евентуално обжалване. Не се изисква да бъде предоставено обезпечение.

2. Член 23 се прилага и в случай че решението подлежи на изпълнение в държавата-членка, в която е постановено.

Член 16

Разноски

Страната, загубила делото, поема разноските по делото. Съдът или правораздавателният орган обаче не присъжда разноските на спечелилата страна, когато те са ненужно направени или несъразмерни на иска.

Член 17

Обжалване

1. Държавите-членки информират Комисията дали по тяхното процесуално право е предвидена процедура за обжалване на решение, постановено по европейската процедура за искиове с малък материален интерес, и в какъв срок се внася такава жалба. Комисията осигурява обществен достъп до тази информация.
2. Член 16 се прилага за всякакви жалби.

Член 18

Минимални стандарти за преразглеждане на съдебно решение

1. Ответникът има право да подаде молба за преразглеждане на съдебно решение, постановено по европейската процедура за искиове с малък материален интерес, пред компетентния съд или правораздавателен орган на държавата-членка, където е постановено решението, когато:
 - a) i) исковият формуляр или призовките за устно изслушване са били връчени лично от него по метод без доказателство за получаване, съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 805/2004; и
 - ii) връчването, не по негова вина, не е извършено достатъчно навреме, за да може да организира своята защита,или
- б) ответникът е бил възпрепятстван да възрази срещу иска поради непреодолима сила или извънредни обстоятелства, без никаква вина от негова страна,

при условие че и в двата случая действа своевременно.

2. Ако съдът или правораздавателният орган отхвърли преразглеждането, тъй като никое от основанията, посочени в параграф 1, не е приложимо, решението остава в сила.

Ако съдът или правораздавателният орган реши, че преразглеждането е оправдано поради някоя от причините, изложени в параграф 1, постановеното решение по европейската процедура за искиове с малък материален интерес се счита за нищожно.

Член 19

Приложимо процесуално право

При спазване на разпоредбите на настоящия регламент европейската процедура за искиове с малък материален интерес се урежда от процесуалното право на държавата-членка, в която се провежда процедурата.

ГЛАВА III

ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ В ДРУГА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Член 20

Признаване и изпълнение

1. Съдебното решение, постановено в държава-членка по европейската процедура за искиове с малък материален интерес, се признава и изпълнява в друга държава-членка, без да е необходима декларация за изпълняемост и без да има възможност за възражение срещу неговото признаване.
2. По молба на една от страните съдът или правораздавателният орган издава удостоверение за решение по европейската процедура за искиове с малък материален интерес, като използва стандартен формуляр Г, съдържащ се в приложение IV, без никакви допълнителни разноски.

Член 21

Изпълнително производство

1. Без да се засягат разпоредбите на настоящата глава, процедурите по изпълнение се уреждат от правото на държавата-членка по изпълнението.

Всяко решение, постановено по европейската процедура за искиове с малък материален интерес, се изпълнява при същите условия както решенията в държавата-членка по изпълнението.

2. Страната, която иска изпълнение, представя:

- a) екземпляр от решението, който удовлетворява условията, необходими за удостоверяване на неговата истинност; и
- б) екземпляр от удостоверението, посочено в член 20, параграф 2, и ако е необходимо, негов превод на официалния език на държавата-членка по изпълнение или ако съществуват няколко официални езика в тази държава-членка, на официалния език или един от официалните езици на производството там, където се иска изпълнение в съответствие с правото на държавата-членка, или на друг език, който държавата-членка по изпълнение е посочила като приемлив. Всяка държава-членка може да посочи официален/ни език/езици на институциите на Европейския съюз, различни от нейния собствен език, които тя може да приеме за европейската процедура за искиове с малък материален интерес. Съдържанието на формуляр Г се превежда от лице, квалифицирано да извършва преводи в една от държавите-членки.

3. От страната, която иска изпълнение на решение, постановено по европейската процедура за искиове с малък материален интерес в друга държава-членка, не се изисква да има:

- a) упълномощен представител; или

- б) пощенски адрес

в държавата-членка по изпълнението, различни от представители, компетентни по процедурата на изпълнение.

4. Не се изисква никакво обезпечение, гаранция или депозит, както и да са описани, от страната, която в една държава-членка иска изпълнение на решение, постановено по европейската процедура за искиове с малък материален интерес в друга държава-членка, въз основа на обстоятелството, че съответната страна е чужд гражданин или няма местоживееие или пребиваване в държавата, в която се иска изпълнение.

Член 22

Отказ за изпълнение

1. Компетентният съд или правораздавателен орган в държавата-членка по изпълнението отказва изпълнение по молба на лицето, срещу което се иска изпълнение, ако решението, постановено по европейската процедура за искиове с малък материален интерес, е в противоречие с предходно решение, постановено в която и да е държава-членка или в трета държава, при условие че:

- a) предходното решение е за същото искане и на същото основание и е постановено между същите страни;
 - б) предходното решение е постановено в държавата-членка по изпълнението или отговаря на необходимите условия за неговото признаване в държавата-членка по изпълнението; и
 - в) несъвместимостта на решенията не е и не би могла да бъде повдигната като възражение в производството пред съд или правораздавателен орган в държавата-членка, където е постановено решението по европейската процедура за искиове с малък материален интерес.
2. Решението, постановено по европейската процедура за искиове с малък материален интерес, не може при никакви обстоятелства да бъде преразглеждано по същество в държавата-членка по изпълнението.

Член 23

Спиране или ограничаване на изпълнението

Ако страна оспори съдебно решение, постановено по европейската процедура за искиове с малък материален интерес, или такова оспорване е все още възможно, или когато страна подаде молба за преразглеждане по смисъла на член 18, съдът, правораздавателният или компетентният орган в държавата-членка по изпълнението може по искане на страната, срещу която се иска изпълнение:

- a) да ограничи изпълнителното производство до охранителни мерки;
- б) да направи изпълнението зависимо от предоставянето на обезпечение, което той определи; или
- в) при извънредни обстоятелства да спре изпълнителното производство.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

Информация

Държавите-членки си сътрудничат при предоставянето на информация относно европейската процедура за искиове с малък материален интерес на широката общественост и на професионалните кръгове, включително и за разносните, в частност чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена в съответствие с Решение 2001/470/ЕО.

Член 25

Информация относно подведомствеността, средствата за комуникация и жалбите

1. До 1 януари 2008 г. държавите-членки съобщават на Комисията:
 - a) кои съдилища или правораздавателни органи са компетентни да постановяват решения по европейската процедура за искиове с малък материален интерес;
 - б) кои средства за комуникация се приемат за целите на европейската процедура за искиове с малък материален интерес и са на разположение на съдилищата или правораздавателните органи в съответствие с член 4, параграф 1;
 - в) дали е налична процедура за обжалване по тяхното националното процесуално право в съответствие с член 17 и в кой съд или правораздавателен орган може да бъде заведена;
 - г) кои езици са приети съгласно член 21, параграф 2, буква б); и
 - д) кои органи са компетентни по отношение на изпълнението и кои органи са компетентни за целите на прилагането на член 23.

Държавите-членки уведомяват Комисията за всякакви последващи промени в тази информация.

2. Комисията предоставя на обществеността достъп до информацията, нотифицирана съгласно параграф 1, чрез публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз* и чрез всякакви други подходящи средства.

Член 26

Мерки за прилагане

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително като го допълнят, свързани с актуализиране или с технически изменения на формулярите от приложенията, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 27, параграф 2.

Член 27**Комитет**

1. Комисията се подпомага от комитет.
2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 28**Преглед**

До 1 януари 2014 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет подробен доклад за преглед на функционирането на европейската процедура за искове с малък материален интерес, включително на ограничението за стойността на иска, посочено в член 2, параграф 1. Този доклад съдържа оценка на процедурата при нейното прилагане и разширена оценка на въздействието за всяка държава-членка.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Страсбург на 11 юли 2007 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
M. LOBO ANTUNES

За тази цел и за да се гарантира, че е надлежно взета предвид най-добрата практика в Европейския съюз и че са отразени принципите за по-добро законодателство, държавите-членки предоставят на Комисията информация, свързана с презграничното функциониране на европейската процедура за искове с малък материален интерес. Тази информация обхваща съдебните такси, бързината на процедурата, ефективността, лекотата на използване и вътрешните процедури на държавите-членки за искове с малък материален интерес.

Докладът на Комисията следва да бъде придружен, ако е необходимо, от предложения за адаптиране.

Член 29**Влизане в сила**

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2009 г., с изключение на член 25, който се прилага от 1 януари 2008 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

**ЕВРОПЕЙСКА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЪК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС
ФОРМУЛЯР А
ИСКОВ ФОРМУЛЯР**

(Член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес)

Дело номер (*):

Получено в съда/правораздавателния орган на: ___/___/___ (*)

(*) Попълва се от съда/правораздавателния орган.

ВАЖНА ИНФОРМАЦИЯ

МОЛЯ ПРОЧЕТЕТЕ ИНСТРУКЦИИТЕ В НАЧАЛОТО НА ВСЕКИ РАЗДЕЛ, ТЕ ЩЕ ВИ ПОМОГНАТ ДА ПОПЪЛНИТЕ ТОЗИ ФОРМУЛЯР

Език

Попълнете този формуляр на езика на съда/правораздавателния орган, до който изпращате своята молба. Моля обърнете внимание, че формулярът е достъпен на всички официални езици на институциите на Европейския съюз на интернет страницата на Европейския съдебен атлас на адрес: http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_bg.htm. Това може да Ви помогне да попълните формуляра на нужния език.

Подкрепящи документи

Моля обърнете внимание, че исковият формуляр трябва да бъде придружен, ако е необходимо, от съответните подкрепящи документи. Това обаче не Ви възпрепятства да внесете, ако е необходимо, допълнителни доказателства по време на процедурата.

Екземпляри от исковия формуляр и ако е уместно, от подкрепящите документи, ще бъдат връчени на ответника. Ответникът ще има възможност да внесе отговор на иска.

1. Съд/правораздавателен орган

В това поле трябва да посочите съда/правораздавателния орган, пред който завеждате иска. Когато решавате кой съд/правораздавателен орган да изберете, трябва да вземете предвид и основанието за компетентността на този съд/правораздавателен орган. Изчерпателен примерен списък на възможните основания за компетентност е включен в раздел 4.

1. В кой съд/правораздавателен орган завеждате иска си?

1.1. Име:

1.2. Улица и номер/пощенска кутия:

1.3. Град и пощенски код:

1.4. Държава:

2. Ищец

В това поле трябва да се идентифицирате като ищец и да идентифицирате представителя си, ако имате такъв. Моля обърнете внимание, че не е задължително да бъдете представляван/а от адвокат или друг професионален юрист.

В някои държави може да не е достатъчно да посочите пощенска кутия като адрес, ето защо трябва да включите улица, номер и пощенски код. Ако не го направите, документът може да не бъде връчен.

„Други подробности“ може да съдържа информация, която ще помогне да бъдете идентифициран/а, например дата на раждане, професия, длъжност в дружеството, номер на документ за самоличност и регистрационен номер на дружеството в определени държави-членки.

Когато ищците са повече от един, моля използвайте допълнителни листове.

2. Данни за ищеца

- 2.1. Фамилия, собствено име/наименование на дружеството или организацията:
- 2.2. Улица и номер/пощенска кутия:
- 2.3. Град и пощенски код:
- 2.4. Държава:
- 2.5. Телефон (*):
- 2.6. Електронна поща (*):
- 2.7. Представител на ищеца, ако има такъв, и данни за контакт (*):
- 2.8. Други данни (*):

3. Ответник

В това поле трябва да посочите ответника и ако е известен, неговия представител. Моля да обърнете внимание, че не е задължително ответникът да бъде представляван от адвокат или друг професионален юрист.

В някои държави може да не е достатъчно да посочите пощенска кутия като адрес, ето защо трябва да включите улица, номер и пощенски код. Ако не го направите, документът може да не бъде връчен.

„Други подробности“ може да съдържа информация, която ще помогне за идентифицирането на лицето, например дата на раждане, професия, длъжност в дружеството, номер на документ за самоличност и регистрационен номер на дружеството в определени държави-членки. Ако ответниците са повече от един, моля използвайте допълнителни листове.

3. Данни за ответника

- 3.1. Фамилия, собствено име/наименование на дружеството или организацията:
- 3.2. Улица и номер/пощенска кутия:
- 3.3. Град и пощенски код:
- 3.4. Държава:
- 3.5. Телефон (*):
- 3.6. Електронна поща (*):
- 3.7. Представител на ответника, ако е известен, и данни за контакт (*):
- 3.8. Други данни (*):

4. Компетентност

Молбата се подава в съда/правораздавателния орган, който е компетентен да я разгледа. Съдът/правораздавателният орган трябва да е компетентен съгласно правилата на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

Този раздел включва неизчерпателен списък с възможните основания за компетентност.

Информация за правилата за компетентност може да бъде намерена на интернет страницата на Европейския съдебен атлас на адрес: http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_bg.htm.

На следния адрес: http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_bg.htm можете да потърсите информацията относно някои от използваните правни термини.

(*) По избор.

4. *На какво основание смятате, че съдът/правораздавателният орган е компетентен?*

- 4.1. Местоживеене на ответника
- 4.2. Местоживеене на потребителя
- 4.3. Местоживеене на притежателя на полицата, застрахованото лице или бенефициера по застрахователни дела
- 4.4. Място на изпълнение на въпросното задължение
- 4.5. Място на вредоносното събитие
- 4.6. Място, където е разположено недвижимото имущество
- 4.7. Избор на съд/правораздавателен орган, за който страните са се споразумели
- 4.8. Други (моля уточнете) _____

5. *Презграничен характер на делото*

За да се използва европейската процедура за искове с малък материален интерес, делото трябва да е от презгранично естество. Делото е от презгранично естество, ако поне една от страните е с местоживеене или обичайно пребиваване в държава-членка, различна от държавата-членка на сезирания съд/правораздавателен орган.

5. *Презграничен характер на делото*

- 5.1. Държава по местоживеене или обичайно пребиваване на ищеца: _____
- 5.2. Държава по местоживеене или обичайно пребиваване на ответника: _____
- 5.3. Държава-членка на съда/правораздавателния орган: _____

6. *Банкови данни (по избор)*

В поле 6.1 можете да информирате съда/правораздавателния орган за начина, по който възнамерявате да заплатите съдебната такса. Моля обърнете внимание, че е възможно не всички начини да са допустими в съда/правораздавателния орган, до който изпращате молбата си. Следва да проверите кои начини за плащане са приетите от съда/правораздавателния орган. Можете да го направите, като се свържете със съответния съд/правораздавателен орган или като проверите на интернет страницата на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела на адрес: <http://ec.europa.eu/civiljustice>.

Ако изберете плащане с кредитна карта или като позволите на съда/правораздавателния орган да удържи таксата от банковата Ви сметка, трябва да предоставите необходимите данни за кредитната карта или банковата сметка, посочени в допълнението към настоящия формуляр. Допълнението към настоящия формуляр ще служи единствено за информация на съда/правораздавателния орган и няма да бъде изпратено на ответника.

В поле 6.2 имате възможност да посочите по какъв начин желаете да получите плащане от ответника, например ако ответникът желае да плати незабавно, дори преди постановяване на решението. Ако желаете да получите плащането чрез банков превод, моля посочете необходимите банкови данни.

6. *Банкови данни (*)*

6.1. Как възнамерявате да платите таксата за исковата молба?

- 6.1.1. Чрез банков превод
- 6.1.2. С кредитна карта (моля попълнете допълнението)
- 6.1.3. Незабавно инкасо от Вашата банкова сметка (моля попълнете допълнението)
- 6.1.4. Друго (моля уточнете): _____

6.2. По коя сметката желаете ответникът да заплати исканата или присъдена сума?

- 6.2.1. Титуляр на сметката:
- 6.2.2. Име на банката, BIC код или друг приложим банков код:
- 6.2.3. Номер на сметката/IBAN:

7. Иск

Обхват: Европейската процедура за иски с малък материален интерес има ограничен обхват. Искове на стойност по-висока от 2 000 EUR или тези, изброени в член 2 от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес, не могат да се разглеждат по тази процедура. Ако искът не е свързан с дело, попадащо в обхвата на настоящия регламент в съответствие с член 2, производството продължава пред компетентните съдилища или правораздавателни органи по правилата на обичайното гражданско съдопроизводство. Ако не желаете да продължите производството в този случай, трябва да оттеглите молбата си.

Паричен или друг иск: Трябва да посочите дали претендирате пари и/или нещо друго (непаричен иск), например доставка на стоки, и след това да попълните съответно поле 7.1 и/или 7.2. Ако искът Ви е непаричен, моля посочете прогнозната стойност на иска. В случай на непаричен иск трябва да посочите дали имате субсидиарен иск за обезщетение, ако не е възможно да бъде удовлетворен първоначалният иск.

Ако желаете да претендирате разноските за производството (например разноски за превод, адвокатски хонорари, разноски, свързани с връчване на документи и др.), трябва да посочите това в поле 7.3. Моля обърнете внимание, че правилата по отношение на разноските, които съдилищата/правораздавателните органи могат да присъдят, се различават в различните държави-членки. Подробности за категориите разноски в държавите-членки могат да бъдат намерени на интернет страницата на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела на адрес: <http://ec.europa.eu/civiljustice>.

Ако желаете да претендирате договорна лихва, например върху заем, трябва да посочите процента и датата, от която тече лихвата. Съдът или правораздавателният орган може да присъди законна лихва по иска, ако той бъде уважен. Ако претендирате лихвите, моля посочете това и от коя дата следва да тече лихвата.

7. Относно вашия иск

 7.1. Паричен иск

7.1.1. Размер на главницата (без лихва и разноски): _____

7.1.2. Парична единица

☐ Еуро (EUR)	☐ Български левове (BGN)	☐ Кипърски лири (CYP)
☐ Чешки крони (CZK)	☐ Естонски крони (EEK)	☐ Лири стерлинги (GBP)
☐ Унгарски форинти (HUF)	☐ Латвийски латове (LVL)	☐ Литовски литове (LTL)
☐ Малтийски лири (MTL)	☐ Полски злоти (PLN)	☐ Румънски леи (RON)
☐ Шведски крони (SEK)	☐ Словашки крони (SKK)	

 Други (моля уточнете): _____ 7.2. Друг иск:

7.2.1. Моля уточнете за какво претендирате: _____

7.2.2. Прогнозна стойност на иска: _____

Парична единица:

☐ Еуро (EUR)	☐ Български левове (BGN)	☐ Кипърски лири (CYP)
☐ Чешки крони (CZK)	☐ Естонски крони (EEK)	☐ Лири стерлинги (GBP)
☐ Унгарски форинти (HUF)	☐ Латвийски латове (LVL)	☐ Литовски литове (LTL)
☐ Малтийски лири (MTL)	☐ Полски злоти (PLN)	☐ Румънски леи (RON)
☐ Шведски крони (SEK)	☐ Словашки крони (SKK)	

 Други (моля уточнете): _____

7.3. Претендирате ли разноските за съдебното производство?

7.3.1. Да 7.3.2. Не

7.3.3. Ако отговорът е „да“, моля уточнете за кои разноски и посочете претендираната сума или сумата на разноските, направени до този момент: _____

7.4. Претендирате ли лихва?

Да

Не

Ако отговорът е „да“, лихвата е:

Договорна Ако отговорът е „да“, преминете към 7.4.1

Законна Ако отговорът е „да“, преминете към 7.4.2

7.4.1. Ако е договорна

1. процентът е:

_____%

_____% над основния процент на ЕЦБ

друг: _____

2. лихвата се начислява от: ___/___/___ (дата)

7.4.2. Ако е законна

лихвата се начислява от: ___/___/___ (дата)

8. *Подробности за иска*

В поле 8.1 трябва накратко да опишете същността на иска.

В поле 8.2 трябва да опишете съответните подкрепящи документи. Това могат да бъдат, например писмени доказателства (договори, разписки и др.) или устни или писмени свидетелски показания. За всяко отделно доказателство моля посочете за кой аспект на иска е предназначено.

Ако мястото не е достатъчно, можете да добавяте допълнителни страници.

8. *Подробности за иска*

8.1. Моля посочете основанията на иска, например какво се е случило, къде и кога.

8.2. Моля опишете доказателствата, които желаете да приложите в подкрепа на иска, и посочете кои точки от иска подкрепят. Ако е възможно, следва да добавите съответните подкрепящи документи.

8.2.1. Писмени доказателства моля уточнете по-долу

8.2.2. Свидетели моля уточнете по-долу

8.2.3. Други моля уточнете по-долу

Устно изслушване: Моля обърнете внимание, че европейската процедура за иски с малък материален интерес е писмена процедура. Все пак можете да поискате, в този формуляр или на по-късен етап, да се проведе устно изслушване. Съдът или правораздавателният орган може да реши да проведе устно изслушване, ако намери това за необходимо за провеждането на справедлив процес, или може да го откаже, като вземе предвид всички обстоятелства по делото.

8.3. Желаете ли да се проведе устно изслушване?

Да

Не

Ако отговорът е „да“, моля посочете причините (*):

9. Удостоверение

Решението, постановено в държава-членка по европейската процедура за искове с малък материален интерес, може да бъде признато и изпълнено в друга държава-членка. Ако възнамерявате да искате признаване и изпълнение в държава-членка, различна от тази на съда/правораздавателния орган, можете да поискате в настоящия формуляр съдът/правораздавателният орган, след постановяване на решение във Ваша полза, да издаде удостоверение относно това решение.

9. Удостоверение

Искам съдът/правораздавателният орган да издаде удостоверение относно решението

Да

Не

10. Дата и подпис

Моля уверете се, че сте написали името си ясно и сте поставили подпис и дата на последната страница на молбата си.

10. Дата и подпис

С настоящото моля съда/правораздавателния орган да постанови решение срещу ответника въз основа на предявения от мен иск.

Декларирам, че доколкото ми е известно, предоставената информация е вярна и е дадена добросъвестно.

Съставено в:

Дата: ___/___/___

Име и подпис:

*Допълнение към исков формуляр (формуляр А)***Банкови данни (*) за целите на плащане на таксата за исковата молба**

Титуляр на сметката/кредитната карта:

Наименование на банката, BIC код или друг съответен банков код/дружество, издало кредитната карта:

Номер на сметката или IBAN/номер на кредитната карта, срок на валидност и код за сигурност на кредитната карта:

(*) По избор.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЕВРОПЕЙСКА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЪК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС

ФОРМУЛЯР Б

ИСКАНЕ ОТ СЪДА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИЯ ОРГАН ЗА ПОПЪЛВАНЕ И/ИЛИ ПОПРАВКА
НА ИСКОВ ФОРМУЛЯР

(Член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес)

Попълва се от съда/правораздавателния орган

Дело номер:

Внесено в съда/правораздавателния орган на: ___/___/___.

1. *Съд/правораздавателен орган*

1.1. Име:

1.2. Улица и номер/пощенска кутия:

1.3. Град и пощенски код:

1.4. Държава:

2. *Ищец*

2.1. Фамилия, собствено име/наименование на дружеството или организацията:

2.2. Улица и номер/пощенска кутия:

2.3. Град и пощенски код:

2.4. Държава:

2.5. Телефон (*):

2.6. Електронна поща (*):

2.7. Представител на ищеца, ако има такъв, и данни за контакт (*):

2.8. Други данни (*):

3. *Ответник*

3.1. Фамилия, собствено име/наименование на дружеството или организацията:

3.2. Улица и номер/пощенска кутия:

3.3. Град и пощенски код:

3.4. Държава:

3.5. Телефон (*):

3.6. Електронна поща (*):

3.7. Представител на ответника, ако има такъв, и данни за контакт (*):

3.8. Други данни (*):

(*) По избор.

Съдът/правораздавателният орган разгледа Вашия исков формуляр и смята, че той е недостатъчно ясен или непълен, или неправилно попълнен: моля попълнете и/или поправете своя формуляр на езика на съда/правораздавателния орган, както е показано по-долу, възможно най-скоро и най-късно до:

Съдът/правораздавателният орган ще отхвърли молбата Ви съгласно условията, предвидени в Регламент (ЕО) № 861/2007, ако не попълните и/или поправите формуляра в горепосочения

Вашият исков формуляр не е попълнен на правилния език. Моля попълнете го на един от следните езици:

български	☐	чешки	☐	немски	☐
естонски	☐	испански	☐	гръцки	☐
френски	☐	ирландски	☐	италиански	☐
латвийски	☐	литовски	☐	унгарски	☐
малтийски	☐	нидерландски	☐	полски	☐
португалски	☐	румънски	☐	словашки	☐
словенски	☐	фински	☐	шведски	☐
английски	☐	друг: (моля уточнете) _____			

Следните раздели на исковия формуляр трябва да бъдат попълнени и/или поправени, както е посочено по-долу:

—
—
—
—

Съставено в:

Дата: ___/___/___

Подпис и/или печат:

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ЕВРОПЕЙСКА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЪК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС
ФОРМУЛЯР В
ФОРМУЛЯР С ОТГОВОРИ

(Член 5, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес)

ВАЖНА ИНФОРМАЦИЯ И НАСОКИ ЗА ОТВЕТНИКА

Срещу Вас е подаден иск, както е посочено в приложението исков формуляр, в рамките на европейската процедура за иски с малък материален интерес.

Можете да отговорите, като попълните част II от настоящия формуляр и го върнете на съда/правораздавателния орган или по друг подходящ начин в срок от 30 дни от връчването му заедно с формуляра с отговори.

Моля обърнете внимание, че ако не отговорите в срок от 30 дни, съдът или правораздавателният орган ще се произнесе с решение.

Моля уверете се, че сте написали името си ясно и сте поставили дата и подпис в края на формуляра с отговори.

Моля прочетете също и насоките, включени в исковия формуляр; те могат да Ви помогнат да подготвите своя отговор.

Език: Отговорете на иска на езика на съда/правораздавателния орган, който Ви е изпратил настоящия формуляр.

Моля обърнете внимание, че формулярът е достъпен на всички официални езици на институциите на Европейския съюз на интернет страницата на Европейския съдебен атлас на адрес: http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_bg.htm, това може да Ви помогне да попълните формуляра на нужния език.

Изслушване: Моля обърнете внимание, че европейската процедура за иски с малък материален интерес е писмена процедура. Все пак можете да поискате провеждане на устно изслушване. Трябва да знаете, че като вземе предвид обстоятелствата по делото, съдът или правораздавателният орган може да откаже такава молба.

Подкрепящи документи: Можете да посочите евентуални доказателства и да добавите, ако е целесъобразно, подкрепящи документи.

Насрещен иск: Ако желаете да подадете иск срещу ищеца (насрещен иск), моля попълнете и приложете отделен формуляр А, който можете да намерите в интернет на адрес: http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/filinginformation_bg.htm или да получите от съда/правораздавателния орган, който ви е изпратил настоящия формуляр. Моля обърнете внимание, че за целите на насрещния иск Вие се считате за ищец.

Поправяне на вашите данни: Можете също да поправите или допълните информацията за себе си (например данни за контакт, представител и т.н.) в раздел 6 „Друга информация“.

Допълнително място: Ако мястото е недостатъчно, можете да прибавите допълнителни листове.

Част I (попълва се от съда/правораздавателния орган)

Име на ищеца:

Име на ответника:

Съд/правораздавателен орган:

Иск:

Дело номер:

Част II (попълва се от ответника)

1. Приемате ли иска?
- Да
- Не
- Частично
- Ако отговорът Ви е „не“ или „частично“, моля посочете причините:
- Искът е извън обхвата на европейската процедура за иски с малък материален интерес
- моля уточнете по-долу
- Други
- моля, уточнете по-долу
2. Ако не приемате иска, опишете доказателствата, които желаете да внесете, за да го оспорите. Моля посочете кои точки от вашия отговор са подкрепени с доказателствата. Ако е целесъобразно, трябва да добавите съответните подкрепящи документи.
- 2.1. Писмени доказателства моля уточнете по-долу
- 2.2. Свидетели моля уточнете по-долу
- 2.3. Други моля уточнете по-долу
3. Желаете ли да се проведе устно изслушване?
- Да
- Не
- Ако отговорът е „да“, моля посочете причините (*):
4. Претендирате ли разноските за съдебното производство?
- 4.1. Да
- 4.2. Не
- 4.3. Ако отговорът е „да“, моля посочете кои разноски и ако е възможно, посочете претендираната сума или сумата на разноските, направени до този момент:
5. Желаете ли да предявите насрещен иск?
- 5.1. Да
- 5.2. Не
- 5.3. Ако отговорът е „да“, моля попълнете и приложете отделен формуляр А
6. Друга информация (*)
7. Дата и подпис
- Декларирам, че доколкото ми е известно предоставената информация е вярна и е дадена добросъвестно.
- Съставено в:
- Дата: ___/___/___
- Име и подпис:

(*) По избор.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ЕВРОПЕЙСКА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЪК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС

ФОРМУЛЯР Г

УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТНОСНО СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ ПО ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЪК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС

(Член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес)

Попълва се от съда/правораздавателния орган

1. *Съд/правораздавателен орган*
 - 1.1. Име:
 - 1.2. Улица и номер/пощенска кутия:
 - 1.3. Град и пощенски код:
 - 1.4. Държава:
2. *Ищец*
 - 2.1. Фамилия, собствено име/наименование на дружество или организация:
 - 2.2. Улица и номер/пощенска кутия:
 - 2.3. Град и пощенски код:
 - 2.4. Държава:
 - 2.5. Телефон (*):
 - 2.6. Електронна поща (*):
 - 2.7. Представител на ищеца, ако има такъв, и данни за контакт (*):
 - 2.8. Други данни (*):
3. *Ответник*
 - 3.1. Фамилия, собствено име/наименование на дружество или организация:
 - 3.2. Улица и номер/пощенска кутия:
 - 3.3. Град и пощенски код:
 - 3.4. Държава:
 - 3.5. Телефон (*):
 - 3.6. Електронна поща (*):
 - 3.7. Представител на ответника, ако има такъв, и данни за контакт (*):
 - 3.8. Други данни (*):

(*) По избор.

4. *Съдебно решение*

4.1. Дата:

4.2. Дело номер:

4.3. Същество на решението:

4.3.1. Съдът/правораздавателният орган постанови _____ да заплати на _____

1. Главница:

2. Лихва:

3. Разноски:

4.3.2. Съдът/правораздавателният орган постанови срещу _____ да _____

(Ако решението е постановено от апелативен съд или при преразглеждане на съдебно решение.)

Настоящото съдебно решение отменя решението, постановено на ___/___/___ по дело номер _____, и всяко удостоверение, свързано с него.

РЕШЕНИЕТО СЕ ПРИЗНАВА И ИЗПЪЛНЯВА В ДРУГА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА, БЕЗ ДА Е НЕОБХОДИМА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ И БЕЗ ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ВЪЗРАЖЕНИЕ СРЕЩУ НЕГОВОТО ПРИЗНАВАНЕ.

Съставено в: _____

Дата: ___/___/___

Подпис и/или печат

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 862/2007 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 юли 2007 година

относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 285, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Заклученията на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от 28 и 29 май 2001 г. отчетоха, че за целите на анализа и подобрения обмен на статистика в областта на убежището и миграцията е необходима цялостна и последователна рамка за бъдещи действия за подобряване на статистиката.
- (2) През април 2003 г. Комисията публикува съобщение до Съвета и до Европейския парламент, в което се установява план за действие за събиране и анализ на статистика на Общността в областта на миграцията. В него бяха включени редица важни промени, предназначени да подобрят изчерпателността и степента на хармонизиране на статистическата информация. Съгласно плана за действие Комисията има за цел да предложи законодателни мерки относно статистиката на Общността в областта на миграцията и убежището.
- (3) Европейският съвет в Солун от 19 и 20 юни 2003 г. заключи, че са необходими по-ефективни механизми за събиране и анализ на информацията в Европейския съюз за миграцията и убежището.
- (4) В своята резолюция от 6 ноември 2003 г. ⁽³⁾ относно горепосоченото съобщение на Комисията Европейският парламент отбеляза, че се изискват законодателни мерки за гарантиране на изготвянето на изчерпателна статистическа

информация, необходима за разработването на справедливи и ефективни политики на Общността в областта на миграцията. В тази резолюция се подкрепят плановете на Комисията да предложи законодателни мерки относно статистиката в областта на миграцията и убежището.

- (5) Разширяването на Европейския съюз добави ново географско и политическо измерение към обхвата на явленията, свързани с миграцията. Разширяването паде също нов тласък на изискванията за точна, навременна и хармонизирана статистическа информация. В същото време съществува нарастваща нужда от статистическа информация относно професията, образованието, квалификациите и вида дейност на мигрантите.
- (6) Хармонизираната и съпоставима статистика в областта на миграцията и убежището е от съществено значение за разработването и наблюдението на законодателството и политиките на Общността, свързани с имиграцията и убежището, както и със свободното движение на хора.
- (7) Необходимо е да се увеличи обменът на статистическа информация относно убежището и миграцията и да се подобри качеството на събиране на статистически данни и на резултатите от тях, осъществявани понастоящем въз основа на поредица от „приятелски споразумения“.
- (8) От съществено значение е да съществува информация в целия Европейски съюз за целите на наблюдението на разработването и прилагането на общностното законодателство и политика. В основни линии настоящата практика не гарантира в достатъчна степен, нито по единен начин редовното, навременно и бързо предоставяне и разпространение на хармонизирани данни.
- (9) В обхвата на настоящия регламент не влиза оценката за броя на лицата, които пребивават незаконно в държавите-членки. Държавите-членки не следва да предоставят на Комисията (Евростат) такива оценки или данни относно такива лица, въпреки че те може да са включени в регистрите на населението в резултат на проведени анкети.
- (10) Когато е възможно, определенията, използвани за целите на настоящия регламент, са заимствани от препоръките на Организацията на обединените нации относно статистиката на международната миграция, препоръките на ООН за преброяване на населението и жилищата в региона на ИКЕ или от законодателството на ЕО, и следва да се актуализират по реда на съответните процедури.

⁽¹⁾ ОВ С 185, 8.8.2006 г., стр. 31.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 14 март 2007 г. (все още не публикувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 12 юни 2007 г.

⁽³⁾ ОВ С 83 Е, 2.4.2004 г., стр. 94.

- (11) Разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета от 9 февруари 1976 г. относно изготвянето на статистика на миграцията и убежището за чуждестранните работници ⁽¹⁾ са остарели предвид новите потребности на Общността от статистически данни в тази област.
- (12) Следователно Регламент (ЕИО) № 311/76 следва да бъде отменен.
- (13) Тъй като целта на настоящия регламент да установи на общи правила за събиране и компилиране на статистическа информация в областта на миграцията и международната закрила не може да бъде осъществена в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба на действието, може да бъде осъществена по-добре на общностно равнище, Общността може да предприеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, установен в посочения член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (14) Регламент (ЕО) № 322/97 на Съвета от 17 февруари 1997 г. относно статистиката на Общността ⁽²⁾ представлява референтната рамка за разпоредбите на настоящия регламент. По-специално се изисква съгласуваност със стандартите за безпристрастност, надеждност, обективност, научна независимост, съотношение разходи— ефективност и опазване на статистическата тайна.
- (15) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽³⁾.
- (16) В частност, на Комисията следва да се предостави правомощието да актуализира определенията, да взема решения относно групирането на данни и допълнителните разбивки и да определя правилата за точност и стандартите за качество. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент и да го допълнят чрез добавяне на нови несъществени елементи, те следва да се приемат в съответствие с процедура по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (17) Статистическият програмен комитет, създаден с Решение 89/382/ЕИО, Евратом на Съвета от 19 юни 1989 г. за създаване на Статистически програмен комитет на Европейските общности ⁽⁴⁾, беше консултиран в съответствие с член 3 от посоченото решение,

⁽¹⁾ ОВ L 39, 14.2.1976 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 52, 22.2.1997 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

⁽⁴⁾ ОВ L 181, 28.6.1989 г., стр. 47.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

Настоящият регламент установява общи правила за събиране и компилиране на статистиката на Общността в областта на:

- имиграцията към и емиграцията от териториите на държавите-членки, включително миграционните потоци от територията на една държава-членка към друга държава-членка или миграционните потоци между държава-членка и територията на трета страна;
- гражданството и страната по рождение на лицата с обичайно местопребиваване на територията на държавите-членки;
- административните и съдебните процедури и производства в държавите-членки, свързани с имиграцията, издаването на разрешения за пребиваване, гражданство, убежище и други форми на международна закрила, както и предотвратяване на нелегалната имиграция.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- „обичайно пребиваване“ означава мястото, в което дадено лице обикновено прекарва частта от деня, предназначена за почивка, независимо от временните отсъствия с цел развлечение, посещения на приятели или роднини, работа, медицинско лечение или религиозно поклонение; или ако няма такова, мястото на законно или регистрирано постоянно пребиваване;
- „имиграция“ означава действието, чрез което дадено лице установява своето обичайно местопребиваване на територията на държава-членка за период, който е или се очаква да бъде най-малко дванадесет месеца, като преди това лицето е пребивавало обичайно в друга държава-членка или трета страна;
- „емиграция“ означава действието, чрез което лице, което преди е пребивавало обичайно на територията на държава-членка, преустанови обичайното си пребиваване в тази държава-членка за период, който е или се очаква да бъде най-малко дванадесет месеца;
- „гражданство“ означава специфичната правна връзка между дадено лице и неговата държава, придобита по рождение или чрез натурализация, независимо дали посредством декларация, избор, брак или друг начин, в съответствие с националното законодателство;

- л) „държава по рождение“ означава държавата по постоянно пребиваване (в сегашните ѝ граници, ако има такива) на майката по време на раждането, или ако няма данни за нея, държавата (в сегашните ѝ граници, ако има такива), в която се е осъществило раждането;
- е) „имигрант“ означава лице, предприемащо имиграция;
- ж) „емигрант“ означава лице, предприемащо емиграция;
- з) „дългосрочно пребиваващ“ означава дългосрочно пребиваващ по смисъла на определението в член 2, буква б) от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни ⁽¹⁾;
- и) „гражданин на трета страна“ означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 17, параграф 1 от Договора, включително лицата без гражданство;
- й) „искане за международна закрила“ означава искане за международна закрила по смисъла на определението в член 2, буква ж) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила ⁽²⁾;
- к) „статут на бежанец“ означава статут на бежанец съгласно определението в член 2, буква г) от Директива 2004/83/ЕО;
- л) „статут, предоставен по силата на субсидиарна закрила“ означава статута, предоставен по силата на субсидиарна закрила по смисъла на определението в член 2, буква е) от Директива 2004/83/ЕО;
- м) „членове на семейството“ означава членове на семейството съгласно определението в член 2, буква и) от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна ⁽³⁾;
- н) „временна закрила“ означава временна закрила по смисъла на определението в член 2, буква а) от Директива 2001/55/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 г. относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица и за мерките за поддръжане на баланса между държавите-членки в полагането на усилия за прием на такива лица и понасяне на последиците от този прием ⁽⁴⁾;
- о) „непридружено малолетно или непълнолетно лице“ означава непридружено малолетно или непълнолетно лице, ненавършило пълнолетие по смисъла на определението в член 2, буква и) от Директива 2004/83/ЕО;
- п) „външни граници“ означава външни граници съгласно определението в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) ⁽⁵⁾;
- р) „граждани на трети страни, на които е отказан достъп“ означава граждани на трети страни, на които е отказан достъп на външна граница, тъй като не изпълняват всички условия за достъп, предвидени в член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 562/2006, и не спадат към категориите лица, посочени в член 5, параграф 4 от посочения регламент;
- с) „незаконно пребиваващи граждани на трети страни“ означава граждани на трети страни, за които официално е установено, че са на територията на държава-членка и които не изпълняват или вече не изпълняват условията за престой или постоянно пребиваване в тази държава-членка;
- т) „преселване“ означава прехвърляне на граждани на трети страни или лица без гражданство въз основа на оценка на техните нужди от международна закрила и трайно решение в държава-членка, в която се допускат да пребивават с осигурен правен статут.

2. Държавите-членки докладват на Комисията (Евростат) за използването и вероятното отражение на оценките или други методи на адаптиране на статистиката въз основа на национални определения, за да съответстват на хармонизираните определения, установени в параграф 1.

3. За референтната 2008 година статистическите данни, предоставени на Комисията (Евростат) съгласно настоящия регламент, може да се основат на алтернативни (национални) определения. В такива случаи държавите-членки нотифицират Комисията (Евростат) за тези алтернативни определения.

4. Ако дадена нормативна разпоредба, посочена в определенията в параграф 1, не е задължителна за държава-членка, тази държава-членка следва да предостави статистика, сравнима с изискваната съгласно настоящия регламент, когато такава може да бъде предоставена съгласно действащите законодателни и/или административни процедури.

Член 3

Статистика за международната миграция, обичайно пребиваващото население и придобиването на гражданство

1. Държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) статистически данни относно броя на:

- а) имигрантите, влезли на територията на държавата-членка, разбити по следните показатели:
- i) групи според гражданството — по възраст и пол;
 - ii) групи според държавата по рождение на лицата — по възраст и пол;
 - iii) групи според държавата на предишно обичайно местопребиваване — по възраст и пол;

⁽¹⁾ ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44.

⁽²⁾ ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр. 12.

⁽³⁾ ОВ L 50, 25.2.2003 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 212, 7.8.2001 г., стр. 12.

⁽⁵⁾ ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

- б) емигрантите, напускащи територията на държавата-членка, разделени по следните показатели:
- i) по групи по гражданство;
 - ii) по възраст;
 - iii) по пол;
 - iv) по групи по държавите по следващо обичайно местопребиваване;
- в) лицата, които обичайно пребивават в държавата-членка в края на референтния период, разделени по следните показатели:
- i) групи според гражданството — по възраст и пол;
 - ii) групи според държавата по рождение на лицата — по възраст и пол;
- г) лицата, които обичайно пребивават на територията на държавата-членка и са придобили гражданство на държавата-членка през референтната година, и са имали преди това гражданство в друга държава-членка или в трета страна, или са били без гражданство, разделени по групи според възраст и пол, както и по предишното гражданство на съответните лица, като се посочва обстоятелството, че лицата преди това са били без гражданство.

2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, се отнасят до референтни периоди от една календарна година и се предоставят на Комисията (Евростат) до дванадесет месеца след края на референтната година. Първата референтна година е 2008-а.

Член 4

Статистика относно международната закрила

1. Държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) статистически данни относно броя на:
- а) лицата, подали молба за международна закрила или за вписване в такава молба в качеството им на член на семейството през референтния период;
 - б) лицата, които са обект на молби за международна закрила в процес на разглеждане от компетентните национални органи в края на референтния период;
 - в) молбите за международна закрила, които са оттеглени през референтния период.

Статистическите данни се разпределят по възраст, пол и гражданство на съответните лица. Те се отнасят до референтни периоди от един календарен месец и се предоставят на Комисията (Евростат) до два месеца след края на референтния месец. Първият референтен месец е януари 2008 г.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) статистически данни относно броя на:
- а) лицата, обхванати от първоинстанционни решения за отхвърляне на молби за международна закрила, като например решения за обявяване на молби за недопустими или неоснователни и преимуществено взети решения и бързи процедури, постановени от административни или съдебни органи през референтния период;
 - б) лицата, обхванати от първоинстанционни решения за предоставяне или отнемане на статут на бежанец, взети от административни или съдебни органи през референтния период;
 - в) лицата, обхванати от първоинстанционни решения за предоставяне или отнемане на статут, предоставен по силата на субсидиарна закрила, взети от административни или съдебни органи през референтния период;
 - г) лицата, обхванати от първоинстанционни решения за предоставяне или отнемане на временна закрила, взети от административни или съдебни органи през референтния период;
 - д) лицата, обхванати от други първоинстанционни решения за предоставяне или отнемане на разрешение за пребиваване по хуманитарни причини съгласно националното право относно международна закрила, взети от административни или съдебни органи през референтния период.

Статистическите данни се разпределят по възраст, пол и гражданство на съответните лица. Те се отнасят до референтни периоди от три календарни месеца и се предоставят на Комисията (Евростат) до два месеца след края на референтния период. Първият референтен период е от януари до март 2008 г.

3. Държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) статистически данни относно броя на:
- а) лицата, подали молба за международна закрила, считани от компетентните национални органи за непридружени малолетни и непълнолетни лица през референтния период;
 - б) лицата, обхванати от окончателни решения за отхвърляне на молби за международна закрила, като например решения за обявяване на молби за недопустими или неоснователни и решения взети по приоритетни и бързи процедури, постановени от административни или съдебни органи при обжалване или преразглеждане през референтния период;
 - в) лицата, обхванати от окончателни решения за предоставяне или отнемане на статут на бежанец, взети от административни или съдебни органи след обжалване или преразглеждане през референтния период;

- г) лицата, обхванати от окончателни решения за предоставяне или отнемане на статут, предоставен по силата на субсидиарна закрила, взети от административни или съдебни органи след обжалване или преразглеждане през референтния период;
- д) лицата, обхванати от окончателни решения за предоставяне или отнемане на статут, предоставен по силата на временна закрила, взети от административни или съдебни органи след обжалване или преразглеждане през референтния период;
- е) лицата, обхванати от други окончателни решения, взети от административни или съдебни органи след обжалване или преразглеждане за предоставяне или отнемане на разрешение за пребиваване по хуманитарни причини съгласно националното право относно международна закрила през референтния период;
- ж) лицата, на които е предоставено разрешение за пребиваване в държавата-членка в рамките на национална или общностна схема за преселване през референтния период, когато такава схема се прилага в тази държава-членка.

Статистическите данни се разпределят по възраст, пол и гражданство на съответните лица. Данните се отнасят до референтни периоди от една календарна година и се предоставят на Комисията (Евростат) до три месеца след края на референтната година. Първата референтна година е 2008-а.

4. Държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) следните статистически данни при прилагане на Регламент (ЕО) № 343/2003 и Регламент (ЕО) № 1560/2003 на Комисията от 2 септември 2003 г. за определяне на условията за прилагане на Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета ⁽¹⁾:

- а) броя на исканията за връщане или поемане на лица, търсещи убежище;
- б) разпоредбите, на които се основават исканията, посочени в буква а);
- в) решенията, взети в отговор на исканията, посочени в буква а);
- г) броя на прехвърлянията, до които водят решенията, посочени в буква в);
- д) броя на исканията за информация.

Статистическите данни се отнасят до референтни периоди от една календарна година и се предоставят на Комисията (Евростат) до три месеца след края на референтната година. Първата референтна година е 2008-а.

⁽¹⁾ ОВ L 222, 5.9.2003 г., стр. 3.

Член 5

Статистика относно предотвратяването на незаконното влизане и пребиваване

1. Държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) статистически данни относно броя на:
- а) гражданите на трети страни, на които е отказан достъп на територията на държава-членка на външната граница;
- б) гражданите на трети страни, незаконно пребиваващи на територията на държава-членка съгласно националното право в областта на имиграцията.

Статистическите данни, посочени в буква а), се разпределят в съответствие с член 13, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 562/2006.

Статистическите данни, посочени в буква б), се разпределят по възраст, пол и гражданство на съответните лица.

2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, се отнасят до референтни периоди от една календарна година и се предоставят на Комисията (Евростат) до три месеца след края на референтната година. Първата референтна година е 2008-а.

Член 6

Статистика относно разрешенията за постоянно пребиваване и постоянно пребиваващите граждани на трети страни

1. Държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) статистически данни относно:
- а) броя на разрешенията за постоянно пребиваване, издадени на лица, които са граждани на трети страни, разпределени, както следва:
- i) разрешения, издадени през референтния период, през които на лицето е издадено за първи път разрешение за постоянно пребиваване, разпределени по гражданство, основания за издаване и срок на валидност на разрешението;
- ii) разрешения, издадени през референтния период, и предоставени на лице по повод промяната на положението му на имигрант или основанията за престоя, разпределени по гражданство, основания за издаване и срок на валидност на разрешението;
- iii) валидни разрешения в края на референтния период (брой на издадените разрешения, които не са отнети и не са изтекли), разпределени по гражданство, основания за издаване и срок на валидност на разрешението;
- б) брой на дългосрочно пребиваващите в края на референтния период, разпределени по гражданство.

2. Когато националните закони и административни практики на държавите-членки предвиждат възможност на отделни категории да се издават дългосрочни визи или да се предоставя статут на имигрант вместо разрешение за постоянно пребиваване, данните за тези визи и предоставени статуты се включват в статистическите данни, изисквани съгласно параграф 1.

3. Статистическите данни, посочени в параграф 1, се отнасят до референтни периоди от една календарна година и се предоставят на Комисията (Евростат) до шест месеца след края на референтната година. Първата референтна година е 2008-а.

Член 7

Статистика относно връщанията

1. Държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) статистически данни относно:

а) броя на гражданите на трети страни, които са незаконно пребиваващи на територията на държава-членка и са адресати на административно или съдебно решение или акт, в който се заявява или декларира, че пребиваването им е незаконно и с който се възлага задължение за напускане на територията на държавата-членка, разпределени по гражданство на съответните лица;

б) броя на граждани на трети страни, които в действителност са напуснали територията на държавата-членка вследствие на административно или съдебно решение или акт, както е посочено в буква а), разпределени според гражданството на върнатите лица.

2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, се отнасят до референтни периоди от една календарна година и се предоставят на Комисията (Евростат) до три месеца след края на референтната година. Първата референтна година е 2008-а.

3. Статистическите данни, посочени в параграф 1, не включват граждани на трети страни, които са прехвърлени от една държава-членка в друга съгласно механизма, установен с регламенти (ЕО) № 343/2003 и (ЕО) № 1560/2003.

Член 8

Допълнителни разбивки

1. Комисията може да приема мерки, свързани с определянето на посочените по-долу допълнителни разбивки, за следните статистически данни:

а) за статистическите данни по параграф 4 като цяло, разбивки по:

i) година на подаване на молбата;

б) за статистическите данни по параграф 4, параграф 4, разбивки по:

i) брой на лицата, засегнати от искането, решението и прехвърлянето;

в) за статистическите данни по параграф 5, параграф 1, буква а), разбивки по:

i) възраст;

ii) пол;

г) за статистическите данни по член 5, параграф 1, буква б), разбивки по:

i) основания за задържане;

ii) място на задържане;

д) за статистическите данни по параграф 6, разбивки по:

i) година на първоначално издаване на разрешението за пребиваване;

ii) възраст;

iii) пол;

е) за статистическите данни по параграф 7, разбивки по:

i) основания за решението или акта, с който/което се възлага задължение за напускане;

ii) възраст;

iii) пол.

2. Допълнителните разбивки по параграф 1 се предоставят отделно и неклаифицирани с разбивките, изисквани съгласно членове от 4 до 7.

3. При вземане на решението за изискване на допълнителни разбивки Комисията взема предвид необходимостта от такава информация за развитието и наблюдаването на общностите политики и взема предвид наличието на подходящи източници на данни и свързаните с това разходи.

Преговорите относно допълнителните разбивки, които може да са необходими за прилагането на членове от 4 до 7, започват не по-късно от 20 август 2009 г. Най-ранната референтна година за прилагане на допълнителните разбивки е 2010-а.

Член 9

Източници на информация и стандарти за качество

1. Статистиката се основава на следните източници на данни според тяхното наличие в държавите-членки и в съответствие с националното законодателство и практики:

а) данни за административните и съдебните производства;

б) регистри на административните производства;

- в) регистри на населението по лица или по определена подгрупа от това население;
- г) преброявания на населението;
- д) извадки от проучвания;
- е) други подходящи източници.

Като част от статистическия процес могат да бъдат използвани научно обосновани и добре документиращи методи на статистическо оценяване.

2. Държавите-членки докладват на Комисията (Евростат) за използваните източници на данни, основанията за избор на тези източници и отражението на избраните източници върху качеството на статистиката, както и за използваните методи на оценяване, и информират Комисията (Евростат) за извършените промени.

3. По искане на Комисията (Евростат) държавите-членки представят цялата информация, необходима за оценка на качеството, съпоставимостта и изчерпателността на статистическата информация.

4. Държавите-членки своевременно информират Комисията (Евростат) за преразглеждането и корекциите на предоставената съгласно настоящия регламент статистика, както и за всяка промяна в методите и използваните източници на данни.

5. Мерките, свързани с определянето на подходящите формати за предаване на данни, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 11, параграф 2.

Член 10

Мерки по прилагане

1. Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, за установяване на правилата за подходящите формати за предаване на данните, предвидени в член 9, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 11, параграф 2.
2. Следните мерки, необходими за прилагането на настоящия регламент и предназначени да изменят негови несъществени елементи, *inter alia*, чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 11, параграф 3:
 - а) актуализиране на определенията, установени в член 2, параграф 1;

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 11 юли 2007 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

- б) определяне на категориите въз основа на групите по държави по рождение, групите по държави на предишно и следващо място на обичайно пребиваване и групите по гражданство, както е предвидено в член 3, параграф 1;
- в) определяне на категориите въз основа на причините за разрешителното, предвидени в член 6, параграф 1, буква а);
- г) определяне на допълнителните разбивки и равнища на разбивки, които следва да се прилагат към променливите величини, предвидени в член 8;
- д) определяне на правилата за точност и стандартите за качество.

Член 11

Комитет

1. При приемането на мерките по прилагане Комисията се подпомага от Статистическия програмнен комитет, създаден съгласно Решение 89/382/ЕИО, Евростат.

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 12

Доклад

До 20 август 2012 г. и на всеки три години след това Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета за статистическите данни, съставени съгласно настоящия регламент, и за тяхното качество.

Член 13

Отмяна

Регламент (ЕИО) № 311/76 се отменя.

Член 14

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

За Съвета
Председател
M. LOBO ANTUNES

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 863/2007 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 юли 2007 година

за установяване на механизъм за създаване на екипи за бърза гранична намеса и за изменение на Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета по отношение на този механизъм, и за регулиране на задълженията и правомощията на гост-служителите

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 62, параграф 2, буква а) и член 66 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

след консултации с Европейския икономически и социален комитет,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) На 26 октомври 2004 г. Съветът прие Регламент (ЕО) № 2007/2004 ⁽²⁾ за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз („Агенцията“).
- (2) Държава-членка, изправена пред обстоятелства, изискващи засилена техническа и оперативна помощ на външните ѝ граници, може, без да се засягат разпоредбите на член 64, параграф 2 от Договора, в съответствие с членове 7 и 8 от Регламент (ЕО) № 2007/2004, да поиска от Агенцията помощ под формата на съгласуване, когато участват повече държави-членки.
- (3) Ефективното управление на външните граници чрез проверки и наблюдение спомага за борбата с незаконната имиграция и трафика на хора и предотвратява всякакви заплахи за вътрешната сигурност, обществения ред, общественото здраве и международните отношения на държавите-членки. Граничният контрол е в интерес не само на държавата-членка, на чиято външна граница се извършва, но също така за всички държави-членки, които са премахнали вътрешния граничен контрол.
- (4) Държавите-членки носят отговорност за контрола на външните граници. С оглед на критичните ситуации, пред които държавите-членки са изправени периодично на външните си граници, и по-конкретно при пристигането в точки на външните граници на голям брой граждани на трети страни, опитващи се да влязат незаконно на територията на държавите-членки, може да възникне необходимост от подпомагане на държавите-членки посредством осигуряване на необходимите и достатъчни ресурси, и по-специално персонал.

(5) Понастоящем възможностите за оказване на ефикасна практическа помощ при проверките на лица на външните граници и наблюдението на външните граници на европейско равнище се считат за недостатъчни, по-специално когато държавите-членки се изправят пред опити за незаконно влизане на територията на държавите-членки на голям брой граждани на трети страни.

(6) Дадена държава-членка следва съответно да има възможност да поиска, в рамките на Агенцията, разгръщането на нейна територия на екипи за бърза гранична намеса, включващи специално обучени експерти от други държави-членки, за да оказват временно подпомагане на нейните национални гранични служители. Разгръщането на екипите за бърза гранична намеса ще допринесе за засилването на солидарността и взаимопомощта между държавите-членки.

(7) Разгръщането на екипите за бърза гранична намеса за оказване на подкрепа в рамките на ограничен период от време се извършва при изключителни и спешни ситуации. Такива обстоятелства възникват, когато дадена държава-членка е изправена пред ситуация на масов приток на граждани на трети страни, които се опитват да навлязат на нейната територия нелегално, която ситуация налага неотложни действия и когато разгръщането на екипите за бърза гранична намеса ще допринесе за осигуряване на ефективни действия в отговор на това. Не е предвидено екипите за бърза гранична намеса да осигуряват дългосрочна помощ.

(8) Общият брой на екипите за бърза гранична намеса ще зависи от планираните дежурства, наличността и честотата на разгръщане. За да се осигури тяхната оперативна ефективност, държавите-членки следва да осигурят подходящ брой гранични служители („база за бърза намеса“), съответстващ най-вече на специализацията и размера на собствените им структури за охрана на границите. С оглед на това, за засилване на ефективността на настоящия регламент, държавите-членки следва да създадат национални бази от експерти. Агенцията следва да вземе под внимание различната големина на държавите-членки и техническата специализация на техните структури за охрана на границите.

(9) Най-добрите практики от много от държавите-членки показват, че познаването на профилите (умения и квалификации) на наличните гранични служители преди разгръщането значително допринася за ефективното планиране и провеждане на операциите. По тази причина управителният съвет на Агенцията следва да определи профилите и общия брой на граничните служители, предвидени за екипите за бърза гранична намеса.

⁽¹⁾ Становище на Европейския парламент от 26 април 2007 г. (все още не публикувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 12 юни 2007 г.

⁽²⁾ ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1.

- (10) Следва да се създаде механизъм за създаване на екипи за бърза гранична намеса, който да осигури както на Агенцията, така и на държавите-членки, достатъчна гъвкавост и високо ниво на ефикасност и ефективност при изпълнението на операциите.
- (11) Агенцията следва, наред с другото, да съгласува състава, обучението и разгръщането на екипите за бърза гранична намеса. Следователно е необходимо в Регламент (ЕО) № 2007/2004 да се въведат нови разпоредби относно ролята на Агенцията във връзка с тези екипи.
- (12) Когато една държава-членка е изправена пред масов приток на граждани на трети страни, които се опитват да навлязат в нейната територия нелегално, или пред друго извънредно положение, което оказва значително влияние върху изпълнението на националните задачи, тя може да се въздържи от разгръщане на наличните си гранични служители.
- (13) За да сътрудничат ефективно на националните гранични служители, членовете на екипите следва да могат да изпълняват задължения, свързани с проверките на лицата и наблюдението на външните граници докато са разгрънати на територията на държавата-членка, потърсила тяхната помощ.
- (14) По същия начин ефективността на съгласуваните от Агенцията съвместни операции следва да се подобри допълнително, като се позволи на гост-служители от други държави-членки временно да изпълняват задължения, свързани с проверките на лица и наблюдението на външните граници.
- (15) Следователно е необходимо в Регламент (ЕО) № 2007/2004 да се въведат нови разпоредби относно задълженията и правомощията на гост-служителите, разгрънати на територията на държава-членка по нейно искане в рамките на Агенцията.
- (16) Настоящият регламент допринася за правилното прилагане на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) ⁽¹⁾. За тази цел, при осъществяване на граничните проверки и наблюдението, членовете на екипите и гост-служителите следва да нямат дискриминиращо отношение към хората поради пола, расова или етническа принадлежност, религия и убеждения, както и поради инвалидност, възрастова и сексуална ориентация. Всички предприети мерки при изпълнение на техните задължения и при упражняване на правомощията им следва да съответстват на целите, които тези мерки преследват.
- (17) Настоящият регламент защита основните права и съблюдава принципите, утвърдени по-специално от Хартата на основните права на Европейския съюз. Той следва да се прилага в съответствие със задълженията на държавите-членки по отношение на международна закрила и принципа за неотблъскване.
- (18) Настоящият регламент следва да се прилага при пълно и цялостно зачитане на задълженията, произтичащи от международното морско право, и по-специално издирването и спасяването по море.
- (19) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽²⁾ се прилага за обработването на личните данни от държавите-членки при прилагане на настоящия регламент.
- (20) Що се отнася до Исландия и Норвегия, настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия по отношение на по-късното асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽³⁾, които спадат към областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾ относно определени условия по прилагането на това споразумение.
- (21) Що се отнася до Швейцария, настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, по смисъла на споразумението, подписано между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които спадат към областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета, във връзка с член 4, параграф 1 от решения на Съвета 2004/849/ЕО ⁽⁵⁾ и 2004/860/ЕО ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁽⁴⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁽⁵⁾ Решение 2004/849/ЕО на Съвета от 25 октомври 2004 г. за подписване от името на Европейския съюз и за временно прилагане на някои разпоредби от Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария при въвеждането, прилагането и развиването на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 368, 15.12.2004 г., стр. 26).

⁽⁶⁾ Решение 2004/860/ЕО на Съвета от 25 октомври 2004 г. за подписване от името на Европейската общност и за временно прилагане на някои разпоредби от Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария при въвеждането, прилагането и развиването на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 370, 17.12.2004 г., стр. 78).

- (22) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и нито е обвързана от него, нито е обект на прилагането му. Като се има предвид, че настоящият регламент доразвива достиженията на правото от Шенген съгласно разпоредбите на дял IV от трета част от Договора за създаване на Европейската общност, Дания следва, в съответствие с член 5 от този протокол, да реши в срок от шест месеца след датата на приемане на настоящия регламент дали ще го транспонира в националното си законодателство или не.
- (23) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ⁽¹⁾. Следователно Обединеното кралство не участва в приемането му и нито е обвързано с него, нито е предмет на неговото прилагане.
- (24) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва съгласно Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ⁽²⁾. Следователно Ирландия не участва в приемането му и не е обвързана с него и не е подчинена на неговото прилагане.
- (25) Разпоредбите на член 6, параграфи 8 и 9 от настоящия регламент, доколкото се отнасят до предоставянето на достъп до Шенгенската информационна система, представляват разпоредби, основани на достиженията на правото от Шенген или които по друг начин са свързани с него по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г. и член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

1. Настоящият регламент установява, под формата на екипи за бърза гранична намеса (наричани по-нататък „екипи“), механизъм за предоставяне на бърза оперативна помощ за ограничен период от време на държава-членка, поискала такава помощ в неотложна и изключителна ситуация, по-специално, при пристигането в точки на външните граници на голям брой граждани на трети страни, опитващи се да влязат незаконно на територията на държавата-членка. Настоящият регламент също така определя задълженията и правомощията на членовете на екипите по време на операции в държава-членка, различна от тяхната собствена.

⁽¹⁾ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁽²⁾ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

2. Настоящият регламент изменя Регламент (ЕО) № 2007/2004 в резултат на създаването на посочения в параграф 1 механизъм и с оглед определянето на задълженията и правомощията на граничните служители от държавите-членки, участващи в съвместни операции и пилотни проекти в друга държава-членка.

3. Необходимата техническа помощ се предоставя на молеща държава-членка съобразно членове 7 и 8 от Регламент (ЕО) № 2007/2004.

Член 2

Обхват

Настоящият регламент се прилага, без да се засягат правата на бежанците и лицата, които търсят международна закрила, и особено по отношение на принципа за неотблъскване.

ГЛАВА I

ЕКИПИ ЗА БЪРЗА ГРАНИЧНА НАМЕСА

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „Агенцията“ означава Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз;
2. „членове на екипите“ означава гранични служители на държава-членка, служещи в екипите за бърза гранична намеса, различни от тези на приемащата държава-членка;
3. „молеща държава-членка“ означава държава-членка, чиито компетентни органи искат от Агенцията да разгърне екипи за бърза гранична намеса на нейна територия;
4. „приемаща държава-членка“ означава държава-членка, на чиято територия е разгърнат екип за бърза гранична намеса;
5. „изпращаща държава-членка“ означава държавата-членка, на която член на екипа е граничен служител.

Член 4

Състав и разгръщане на екипите за бърза гранична намеса

1. Съставът на екипите се определя от Агенцията съгласно член 86 от Регламент (ЕО) № 2007/2004 в редакцията, както е изменен с настоящия регламент. Тяхното разгръщане се регламентира от член 87 от посочения регламент.

2. По предложение на изпълнителния директор на Агенцията, управителният съвет на Агенцията взема решение с мнозинство от три-четвърти относно профилите и общия брой на граничните служители, които да бъдат осигурени за участие в екипите (база за бърза намеса). Същата процедура се прилага при всяка последваща промяна в профилите и общия брой на граничните служители в базата за бърза намеса. Държавите-членки допринасят за дейността на базата за бърза намеса посредством база от национални експерти, изградена въз основа на различните определени профили, като назначава гранични служители, отговарящи на необходимите профили.

3. Държавите-членки имат готовност да разгърнат наличните гранични служители по искане на Агенцията, освен ако не са изправени пред изключителна ситуация и това не оказва значително влияние върху изпълнението на националните задачи. Автономията на изпращащата държава-членка във връзка с избора на персонал и срока на неговото разгръщане остава незасегната.

4. Разходите, свързани с дейностите, посочени в параграф 1, се поемат от Агенцията в съответствие с член 8з от Регламент (ЕО) № 2007/2004.

Член 5

Инструктиране на екипите за бърза гранична намеса

1. По време на разгръщането на екипите те се инструктират от приемащата държава-членка съобразно оперативния план, посочен в член 8д от Регламент (ЕО) № 2007/2004.

2. Агенцията, посредством своя координиращ служител съгласно член 8ж от Регламент (ЕО) № 2007/2004, може да изпрати своето мнение относно инструкциите на приемащата държава-членка. Ако го направи, приемащата държава-членка взема предвид нейното мнение.

3. В съответствие с член 8ж от Регламент (ЕО) № 2007/2004 приемащата държава-членка осигурява на координиращия служител цялата необходима помощ, включително пълен достъп до екипите във всеки момент по време на разгръщането.

Член 6

Задължения и правомощия на членовете на екипите

1. Членовете на екипите следва да притежават капацитета да изпълняват всички задължения и да упражняват всички правомощия във връзка с граничните проверки или граничното наблюдение в съответствие с Регламент (ЕО) № 562/2006, и които са необходими за осъществяването на целите на посочения регламент. Подробните правила относно всяко разгръщане се уточняват в оперативния план за това разгръщане съгласно член 8д от Регламент (ЕО) № 2007/2004.

2. При изпълнение на техните задължения и упражняване на правомощията им членовете на екипите следва изцяло да зачитат човешкото достойнство. Всички предприети мерки при изпълнение на задълженията им и при упражняване на правомощията им съответстват на целите, които тези мерки преследват. При изпълнение на своите задължения членовете на екипите следва да не дискриминират хората поради полово, расова или етническа принадлежност, религия и убеждения, инвалидност, възраст или сексуална ориентация.

3. Членовете на екипите могат единствено да изпълняват задължения и да упражняват правомощия съгласно инструкциите и, като общо правило, в присъствието на граничните служители на приемащата държава-членка.

4. Членовете на екипите носят собствената си униформа при изпълнение на техните задължения и упражняване на правомощията им. Когато са в униформа, те носят на ръкава си синя лента с отличителните знаци на Европейския съюз и на Агенцията, като това ги идентифицира като участници в разгръщане на екипите. С цел да се идентифицират пред националните органи на приемащата държава-членка и пред гражданите, членовете на екипите носят винаги документ за акредитация, определен в член 8, който представят при поискване.

5. При изпълнение на техните задължения и упражняване на правомощията им членовете на екипите могат да носят служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, което е разрешено съгласно националното право на изпращащата държава-членка. Приемащата държава-членка, обаче, може да забрани носенето на някои служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, при условие че нейното собствено законодателство съдържа същите разпоредби за граничните ѝ служители. Преди разгръщането на екипите приемащата държава-членка уведомява Агенцията за допустимите служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, както и за условията за тяхната употреба. Агенцията предоставя тази информация на разположение на всички държави-членки, участващи в разгръщането.

6. При изпълнение на техните задължения и упражняване на правомощията им на членовете на екипите се разрешава употребата на сила, включително служебни оръжия, боеприпаси и оборудване само със съгласието на изпращащата държава-членка и приемащата държава-членка, в присъствието на граничните служители на приемащата държава-членка и в съответствие с нейното национално законодателство.

7. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 6, служебните оръжия, боеприпаси и оборудване могат да бъдат използвани само при законна самоотбрана, при законна отбрана на членовете на екипите или на други лица в съответствие с националното законодателство на приемащата държава-членка.

8. За целите на настоящия регламент приемащата държава-членка може да разреши на членовете на екипите да правят справки в нейните национални и европейски бази данни, необходими за граничните проверки и наблюдение. Членовете на екипите правят справки само с данните, необходими за изпълнение на техните задължения и упражняване на правомощията им. Преди разгръщането на екипите държавите-членки уведомяват Агенцията за националните и европейските бази данни, в които може да се прави справка. Агенцията предоставя тази информация на разположение на всички държави-членки, участващи в разгръщането.

9. Справките, посочени в параграф 8, се извършват в съответствие с общностното законодателство и националното законодателство на приемащата държава-членка в областта на защитата на личните данни.

10. Решенията за отказ на достъп в съответствие с член 13 от Регламент (ЕО) № 562/2006 се вземат само от гранични служители на приемащата държава-членка.

Член 7

Статус, права и задължения на членовете на екипите

1. Членовете на екипите остават национални гранични служители на техните държави-членки и получават възнаграждение от тях.

2. Граничните служители, които са предоставени на разположение на базата за бърза намеса съгласно член 4, участват в специализирано обучение, съответстващо на техните задължения и правомощия, както и в редовните учения на Агенцията в съответствие с член 8в от Регламент (ЕО) № 2007/2004.

3. Граничните служители получават дневни надбавки, включително компенсация за разходи за настаняване, за срока на своето участие в учебните курсове и учения, организирани от Агенцията, и за периодите, в които са разгърнати като членове на екипите в съответствие с член 8з от Регламент (ЕО) № 2007/2004.

Член 8

Документ за акредитиране

1. Агенцията, в сътрудничество с приемащата държава-членка, издава на членовете на екипите документ за идентифициране и в доказателство на техните правомощия да изпълняват задълженията и да упражняват правомощията по член 6, параграф 1, съставен на официалния език на приемащата държава-членка и на друг официален език на институциите на Европейския съюз. Документът включва следните данни за членовете на екипа:

- а) име и гражданство;
- б) чин; и
- в) актуална дигитална снимка.

2. Документът се връща на Агенцията след приключване на разгръщането на екипа.

Член 9

Приложимо законодателство

1. По време на изпълнение на задълженията и упражняване на правомощията по член 6, параграф 1 членовете на екипите се съобразяват с общностното законодателство и националното законодателство на приемащата държава-членка.

2. По време на изпълнение на задълженията и упражняване на правомощията по член 6, параграф 1, членовете на екипите продължават да бъдат обект на дисциплинарни мерки от страна на техните изпращащи държави.

3. Конкретни правила по отношение на носенето и използването на служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, както и използването на насилие, са определени в член 6, параграфи 5, 6 и 7.

4. Конкретни правила във връзка с гражданскоправната и наказателната отговорност са установени съответно в членове 10 и 11.

Член 10

Гражданскоправна отговорност

1. Когато членовете на екипите действат в друга, приемаща държава-членка, тази държава-членка носи отговорност за всяка вреда, нанесена от тях по време на съвместните операции, съгласно своето национално законодателство.

2. При възникване на вреди вследствие на груба небрежност или на умишлено нарушение на службата приемащата държава-членка може се обърне към изпращащата държава-членка с искане изпращащата държава-членка да ѝ възстанови сумите, които е изплатила в обезщетение на увредените лица или на техните пълномощници.

3. Без да се засяга упражняването на нейните права спрямо трети лица, всяка държава-членка се отказва от всички свои претенции към приемащата държава-членка или всяка друга държава-членка във връзка с претърпените от нея вреди, освен в случаите на груба небрежност или умишлено нарушение на службата.

4. Всеки спор между държавите-членки във връзка с прилагането на параграфи 2 и 3, който не може да бъде разрешен чрез взаимни преговори между тях, се отнася от тях до Съда на Европейските общности в съответствие с член 239 от Договора.

5. Без да се засяга упражняването на нейните правомощия спрямо трети лица, Агенцията поема разходите, свързани с щети, причинени на оборудването на Агенцията по време на разгръщане, освен в случаите на груба небрежност или умишлено нарушение на службата.

Член 11

Наказателна отговорност

По време на разгръщане на екипите членовете на екипите се считат по същия начин за длъжностни лица на приемащата държава-членка, що се отнася до всякакви престъпления, които могат да бъдат извършени срещу тях или от тях.

ГЛАВА II

ИЗМЕНЕНИЯ НА РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2007/2004

Член 12

Изменения

Регламент (ЕО) № 2007/2004 се изменя, както следва:

1. Член 1, параграф 4 се заличава.
2. Въвежда се следният член:

„Член 1а

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „външни граници на държавите-членки“ означава сухопътните и морски граници на държавите-членки и техните летища и пристанища, към които се прилагат разпоредбите на общностното право относно преминаването на външни граници от хора;
 2. „приемаща държава-членка“ означава държава-членка, на територията на която е разгърнат екип за бърза гранична намеса или се осъществява съвместна операция или пилотен проект.
 3. „изпращаща държава-членка“ означава държавата-членка, чийто граничен служител е член на екипа или е гост-служител;
 4. „членове на екипите“ означава гранични служители на държава-членка, служещи в екипите за бърза гранична намеса, различни от тези на приемащата държава-членка;
 5. „молеща държава-членка“ означава държава-членка, чиито компетентни органи искат от Агенцията да разгърне екипи за бърза гранична намеса на нейна територия;
 6. „гост-служители“ означава служители от граничните служби на държави-членки, различни от приемащата държава-членка, които участват в съвместни операции и пилотни проекти.“
3. Към член 2, параграф 1, се добавя следната буква:

„ж) разгръщане на екипи за бърза гранична намеса в държави-членки в съответствие с Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за установяване на механизъм за създаването на екипи за бърза гранична намеса и за изменение на Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета по отношение на този механизъм и за регулиране задълженията и правомощията на гост-служителите (*).“

(*) ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 30.“

4. Член 8, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Агенцията може да се снабдява с техническо оборудване за проверки и наблюдение на външните граници, което да бъде използвано от нейните експерти и в рамките на екипите за бърза гранична намеса за времетраенето на тяхното разгръщане.“

5. Създават се следните членове:

„Член 8а

Екипи за бърза гранична намеса

По искане на държава-членка, изправена пред ситуация на неотложно и изключително напрежение, и особено пред пристигането в точки на външните граници на голям брой граждани на трети страни, които се опитват да навлязат незаконно на нейната територия, Агенцията може да разгърне за ограничен период от време един или повече екипи за бърза гранична намеса (наричани по-нататък „екип/и“) на територията на молещата държава-членка, за подходящ период, в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 863/2007.

Член 8б

Състав на екипите за бърза гранична намеса

1. В случай на ситуация, описана в член 8а, по искане на Агенцията държавите-членки незабавно съобщават броя, имената и профилите на граничните служители от техния национален резерв, които те трябва да предоставят на разположение в рамките на пет дни, за да станат членове на екип. Държавите-членки имат готовност да разгърнат наличните си гранични служители по искане на Агенцията, освен ако не са изправени пред изключителна ситуация и това не оказва значително влияние върху изпълнението на националните задачи.

2. При определяне на състава на екип, който ще бъде разгърнат, изпълнителният директор взема предвид конкретните обстоятелства, пред които е изправена молеща държава-членка. Екипът се сформира съгласно плана за действие по член 8д.

Член 8в

Курсове и учения

Агенцията осигурява на граничните служители, които са част от базата за бърза намеса, посочена в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 863/2007, специализирано обучение, свързано с техните задължения и правомощия и провежда редовни учения с тези гранични служители в съответствие със специализираното обучение и по график, установен в годишната работна програма на Агенцията.

Член 8г

Процедура за вземане на решение за разгръщане на екипите за бърза гранична намеса

1. Искането за разгръщане на екипи, съгласно член 8а, включва описание на ситуацията, възможните цели и предполагаемите нужди за разгръщането. Ако е необходимо, изпълнителният директор може да изпрати експерти от Агенцията, за да оценят ситуацията по външните граници на молещата държава-членка.
2. Изпълнителният директор незабавно уведомява управителния съвет за постъпило искане от държава-членка за разгръщане на екипите.
3. Когато взема решение по искане на държава-членка, изпълнителният директор взема предвид резултатите от анализите на риска, извършени от Агенцията, както и всяка друга свързана с това информация, предоставена от молещата държава-членка или от друга държава-членка.
4. Изпълнителният директор взема решение по искането за разгръщане на екипите във възможно най-кратък срок, но не по-късно от пет работни дни от датата на получаване на искането. Изпълнителният директор едновременно с това уведомява писмено молещата държава-членка и управителния съвет за взетото решение. В решението се посочват основните причини, на които то се основава.
5. Ако изпълнителният директор решава да разгръне един или повече екипи, Агенцията и молещата държава-членка изготвят незабавно оперативен план съгласно член 8д.
6. След съгласуването на оперативния план изпълнителният директор уведомява държавите-членки за поискания брой и профилите на граничните служители, които ще бъдат разгрънати в екипите. Тази информация се предоставя писмено на националните пунктове за връзка, посочени в член 8е, и се посочва датата, на която ще се състои разгръщането. Представя им се и екземпляр от оперативния план.
7. Ако изпълнителният директор отсъства или не е на разположение, решенията, свързани с разгръщането на екипите, се вземат от заместник-изпълнителният директор.
8. Държавите-членки имат готовност да разгрънат наличните си гранични служители по искане на Агенцията, освен ако не са изправени пред изключителна ситуация и това не оказва значително влияние върху изпълнението на националните задачи.
9. Разгръщането на екипите се извършва не по-късно от пет работни дни след датата, на която оперативният план е одобрен от изпълнителния директор и молещата държава-членка.

Член 8д

Оперативен план

1. Изпълнителният директор и молещата държава-членка съгласуват оперативен план, който подробно излага точните условия за разгръщане на екипите. Оперативният план включва следното:
 - а) описание на ситуацията заедно с начина на действие и целите на разгръщането, включващо целта на операцията;
 - б) предвижданата продължителност на разгръщането на екипите;
 - в) географски определената област на отговорност в молещата държава-членка, където ще бъдат разгрънати екипите;
 - г) описание на задълженията и специалните инструкции за членове на екипите, включващи разрешените справки от базите данни и разрешеното носене на служебни оръжия, боеприпаси и оборудване в приемащата държава-членка;
 - д) състава на екипите;
 - е) имената и чиновете на граничните служители на приемащата държава-членка, отговарящи за сътрудничеството с екипите, по-специално тези гранични служители, които командват екипите по време на разгръщането, и мястото на екипите в йерархията на командването;
 - ж) техническото оборудване, което трябва да бъде разгрънато заедно с екипите в съответствие с член 8.
2. Всякакви изменения или адаптации на оперативния план изискват съгласието на изпълнителния директор и на молещата държава-членка. Агенцията изпраща незабавно копие от изменения или адаптиран оперативен план до участващите държави-членки.

Член 8е

Национални пунктове за връзка

Държавите-членки определят национален пункт за връзка с Агенцията по всички въпроси, свързани с екипите. Националният пункт за връзка трябва да бъде на разположение по всяко време.

Член 8ж

Координиращ служител

1. Изпълнителният директор назначава един или повече експерти от персонала на Агенцията, за да го разгръне като координиращ служител. Изпълнителният директор уведомява приемащата държава-членка за назначението.
2. Координиращият служител действа от името на Агенцията във всички аспекти на разгръщане на екипите. В частност, координиращият служител:
 - а) действа в качеството на връзка между Агенцията и приемащата държава-членка;

- б) действа в качеството на връзка между Агенцията и членовете на екипите, като подпомага, от името на Агенцията, всички дейности, свързани с условията за разгръщането им с екипите;
- в) наблюдава правилното изпълнение на оперативния план;
- г) докладва на Агенцията за всички аспекти на разгръщането на екипите.

3. В съответствие с член 25, параграф 3, буква е) изпълнителният директор може да разреши на координиращия служител да окаже съдействие за разрешаване на всяко несъгласие относно изпълнението на оперативния план и разгръщането на екипите.

4. При изпълнение на своите задължения, координиращият служител приема инструкции единствено от Агенцията.

Член 8з

Разходи

1. Агенцията поема изцяло следните разходи, направени от държавите-членки при осигуряване на разположението на техните гранични служители за целите, посочени в членове 8а и 8в:

- а) пътните разходи от изпращащата държава-членка до приемащата държава-членка и от приемащата държава-членка до изпращащата държава-членка;
- б) разходи, свързани с ваксинации;
- в) разходи, свързани с нуждите от специална застраховка;
- г) разходи, свързани със здравни грижи;
- д) дневни надбавки, включително разходи по настаняване;
- е) разходи, свързани с техническото оборудване на Агенцията.

2. Подробни правила за изплащането на дневните надбавки на членовете на екипите се приемат от управителния съвет.“

6. Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

Задължения и правомощия на гост-служителите

1. Гост-служителите имат право да изпълняват всякакви задължения и да упражняват всички правомощия за извършване на гранични проверки или граничен контрол, в съответствие с Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (*), и които са необходими за осъществяване на целите на посочения регламент.

2. По време на изпълнение на техните задължения и упражняване на правомощията им гост-служителите трябва да спазват общностното законодателство и националното законодателство на приемащата държава-членка.

3. Гост-служителите могат единствено да изпълняват задължения и да упражняват правомощия съгласно инструкциите, и, като общо правило, в присъствието на гранични служители на приемащата държава-членка.

4. Гост-служителите носят собствената си униформа при изпълнение на възложените им задължения и упражняване на правомощията им. Те носят синя лента със символите на Европейския съюз и на Агенцията на ръкава на униформите си, като това ги идентифицира като участници в съвместна операция или пилотен проект. С цел да се идентифицират пред националните органи на приемащата държава-членка и пред гражданите гост-служителите носят винаги документ за акредитация, определен в член 10а, който представят при поискване.

5. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 2, по време на изпълнение на техните задължения и упражняване на правомощията им гост-служителите могат да носят служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, разрешени в съответствие с националното законодателство на изпращащата държава-членка. Независимо от това приемащата държава-членка може да забрани носенето на някои служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, ако нейното законодателство включва същите разпоредби за собствените служители за граничен контрол. Преди разгръщането на гост-служителите, приемащата държава-членка уведомява Агенцията за разрешените служебни оръжия, боеприпаси и оборудване и условията за тяхното използване. Агенцията предоставя достъп до тази информация на държавите-членки.

6. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 2, по време на изпълнение на техните задължения и упражняване на правомощията им на гост-служителите се разрешава да използват сила, в това число служебно оръжие, боеприпаси и оборудване, със съгласието на изпращащата държава-членка и приемащата държава-членка, в присъствие на гранични служители на приемащата държава-членка и в съответствие с националното законодателство на приемащата държава-членка.

7. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 6, служебно оръжие, боеприпаси и оборудване могат да се използват при законна самоотбрана, законна самоотбрана на гост-служители и други лица, в съответствие с националното законодателство на приемащата държава-членка.

8. За целите на настоящия регламент приемащата държава-членка може да разреши на гост-служителите да правят справки в нейните национални и европейските бази данни, необходими за извършване на гранични проверки и наблюдения. Гост-служителите правят справки само с данните, които са необходими за изпълнение на техните задължения и упражняване на правомощията им. Преди разгръщането на гост-служителите приемащата държава-членка уведомява Агенцията за националните и европейските бази данни, в които може да се прави справка. Агенцията предоставя достъп до тази информация на всички държави-членки, участващи в разгръщането.

9. Справките, посочени в параграф 8, се извършват в съответствие с общностното законодателство и националното законодателство на приемащата държава-членка в областта на защитата на личните данни.

10. Решения за отказ на достъп, в съответствие с разпоредбите на член 13 от Регламент (ЕО) № 562/2006, се вземат само от гранични служители на приемащата държава-членка.

Член 10а

Документ за акредитация

1. Агенцията, в сътрудничество с приемащата държава-членка, издава на гост-служителите документ за идентифициране и като доказателство на техните правомощия да изпълняват задълженията и да упражняват правомощията по член 10, параграф 1, съставен на официалния език на приемащата държава-членка и на друг официален език на институциите на Европейския съюз. Документът включва следните данни за гост-служителя:

- а) име и гражданство;
- б) чин; и
- в) актуална дигитална снимка.

2. Документът се връща на Агенцията в края на съвместната операция или пилотен проект.

Член 10б

Гражданскоправна отговорност

1. Когато гост-служителите действат в друга, приемаща държава-членка, тази държава-членка носи отговорност за всяка вреда, нанесена от тях по време на техните операции, съгласно своето национално законодателство.

2. При възникване на вреди вследствие на груба небрежност или на умишлено нарушение на службата, приемащата държава-членка може да се обърне към изпращащата държава-членка с искане изпращащата държава-членка да ѝ възстанови сумите, които е изплатила в обезщетение на увредените лица или на техните пълномощници.

3. Без да се засяга упражняването на нейните права спрямо трети лица, всяка държава-членка се отказва от всички свои претенции към приемащата държава-членка или всяка друга държава-членка във връзка с претърпените от нея вреди, освен в случаите на груба небрежност или умишлено нарушение на службата.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки, в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Страсбург на 11 юли 2007 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
M. LOBO ANTUNES

4. Всеки спор между държавите-членки във връзка с прилагането на параграфи 2 и 3, който не може да бъде разрешен чрез взаимни преговори между тях, се отнася от тях до Съда на Европейските общности, в съответствие с член 239 от Договора.

5. Без да се засяга упражняването на нейните правомощия спрямо трети лица, Агенцията поема разходите, свързани с щети, причинени на оборудването на Агенцията по време на разгръщане, освен в случаите на груба небрежност или умишлено нарушение на службата.

Член 10в

Наказателна отговорност

По време на разгръщането им при съвместни операции и пилотни проекти гост-служителите се считат по същия начин за длъжностни лица на приемащата държава-членка, що се отнася до всякакви престъпления, които могат да бъдат извършени срещу тях или от тях.

(*) ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.“

ГЛАВА III

ЗАЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 13

Оценка

Комисията оценява прилагането на настоящия регламент една година след неговото влизане в сила и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, придружен при необходимост от предложения за изменение на настоящия регламент.

Член 14

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Декларация на Европейския парламент, Съвета и Комисията

Европейският парламент, Съветът и Комисията подчертават, че в ситуация на неотложно и изключително напрежение по външните граници, която изисква интервенцията на екипи за бърза гранична намеса и в която евентуално не са налице достатъчни финансови средства за тази цел в бюджета на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (FRONTEX), следва да се изчерпят всички възможности за осигуряване на необходимите средства. Комисията проверява в хипотеза на извънредна спешност дали може да се извърши евентуално преразпределяне и осигуряване на нужните средства. В случай че стане необходимо вземането на решение от органа, компетентен за бюджета, Комисията образува процедура, която е в съответствие с разпоредбите на Финансовия регламент, и по-специално на членове 23 и 24 от него, с цел да се осигури навременно вземане на решение от органа, компетентен за бюджета, относно отпускането на допълнително финансиране за FRONTEX във връзка с разгръщането на екипи за бърза гранична намеса. Органът, компетентен за бюджета, се ангажира да действа възможно най-бързо, като взема под внимание спешността на случая.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 864/2007 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 юли 2007 година

относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора, в светлината на съвместния текст, одобрен от Помирителния комитет на 25 юни 2007 г. ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Общността си е поставила за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие. За постепенното установяване на такова пространство Общността трябва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично значение с обхват, необходим за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) Съгласно разпоредбите на член 65, буква б) от Договора, тези мерки трябва да включват насърчаване на съвместимостта на приложимите в държавите-членки норми относно сътолковението на закони и на юрисдикцията.
- (3) На своята среща в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет подкрепи принципа на взаимно признаване на съдебни и други решения на съдебните власти като основен стълб в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси и прикани Съвета и Комисията да приемат програма от мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване.
- (4) На 30 ноември 2000 г. Съветът прие съвместна програма от мерки на Комисията и Съвета за прилагане на принципа на взаимно признаване на решения по граждански и търговски дела ⁽³⁾. Програмата определя мерки, свързани с хармонизирането на сътолковителни норми, които улесняват взаимното признаване на съдебни решения.

- (5) Програмата от Хага ⁽⁴⁾, приета от Европейския съвет на 5 ноември 2004 г., призовава да продължи усилената работа в областта на сътолковителните норми, касаещи извъндоговорни задължения („Рим II“).
- (6) Правилното функциониране на вътрешния пазар поражда необходимостта сътолковителните норми в държавите-членки да препадат към едно и също национално право без оглед на държавата на съда, в който е подаден искът, за да се подобри предвидимостта на изхода на спора, сигурността по отношение на приложимото право и свободното движение на съдебни решения.
- (7) Предметът и разпоредбите на настоящия регламент следва да са в съответствие с Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽⁵⁾ („Брюксел I“) и актовете, уреждащи приложимото право към договорни задължения.
- (8) Настоящият регламент следва да се прилага независимо от вида на сезирания съд или юрисдикция.
- (9) Искове с правно основание действия или бездействия при упражняване на държавна власт (*acta jure imperii*) следва да включват искове срещу длъжностни лица, които действат от името на държавата, и отговорност за действия на държавните власти, включително отговорност на лица, назначени на държавни постове. Следователно тези дела следва да бъдат изключени от приложното поле на настоящия регламент.
- (10) Семейните отношения следва да обхващат произход, брак, родство по сватовство и по съребрена линия. Позоваването в член 1, параграф 2 на отношения, имащи последици, сходни на брак, и други семейни отношения, следва да се тълкува в съответствие с правото на държавата-членка, в която се намира сезираният съд.
- (11) Понятието „извъндоговорни задължения“ се различава в различните държави-членки. Следователно за целите на настоящия регламент „извъндоговорни задължения“ следва да се разглежда като автономно понятие. Сътолковителните норми, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилагат и към извъндоговорни задължения, основани на обективна отговорност.
- (12) Приложимото право следва да урежда и въпроса за способността да се носи отговорност за непозволено увреждане.

⁽¹⁾ ОВ С 241, 28.9.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 6 юли 2005 г. (ОВ С 157 Е, 6.7.2006 г., стр. 371), Обща позиция на Съвета от 25 септември 2006 г. (ОВ С 289 Е, 28.11.2006 г., стр. 68) и Позиция на Европейския парламент от 18 януари 2007 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Законодателна резолюция на Европейския парламент от 10 юли 2007 г. и Решение на Съвета от 28 юни 2007 г.

⁽³⁾ ОВ С 12, 15.1.2001 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).

- (13) Еднообразните норми, прилагани независимо от правото, към което препращат, могат да предотвратят риска от нарушаване на състезателността между страните по правни спорове в Общността.
- (14) Изискването за правна сигурност и необходимостта от решаване на всеки отделен спор са най-съществените елементи на пространството на правосъдие. Настоящият регламент урежда най-подходящите за постигането на тези цели критерии за привързване. Ето защо настоящият регламент предвижда една обща норма, но наред с това и специални норми, а в някои разпоредби и „клауза за дерогация“, която позволява отклоняване на тези норми, когато от обстоятелствата по случая е видно, че непозволеното увреждане е очевидно по-тясно свързано с друга държава. Така този набор от правила създава гъвкава рамка от стълкновителни норми. Същевременно това дава възможност на сезирания съд да подходи по подходящия начин към всеки отделен случай.
- (15) Принципът за приложимост на правото на държавата по местоизвършване на непозволеното увреждане (*lex loci delicti commissi*) е основното решение при извъндоговорни задължения в почти всички държави-членки, но практическото прилагане на принципа се различава, когато елементите на правоотношението се намират в няколко държави. Това положение поражда несигурност относно приложимото право.
- (16) Еднообразните норми следва да подобрят предвидимостта на съдебните решения и да осигурят разумен баланс между интересите на лицето, чиято отговорност се търси, и увреденото лице. Наличието на връзка с държавата, в която е настъпила пряката вреда (*lex loci damni*) води до справедлив баланс между интересите на лицето, чиято отговорност се търси, и увреденото лице, и същевременно отразява съвременния подход към гражданската отговорност и разработването на системи на обективна отговорност.
- (17) Приложимото право следва да бъде определено въз основа на мястото, където е настъпила вредата, независимо от държавата или държавите, в които биха могли да настъпят непреките последици. В съответствие с това, при дела за имуществени или неимуществени вреди, държавата, в която е настъпила вредата, следва да бъде държавата, в която са претърпени болките и страданията или съответно е увредено имуществото.
- (18) Общото правило в настоящия регламент следва да бъде принципът за приложение на правото на държавата, в която е настъпила вредата (*lex loci damni*), предвиден в член 4, параграф 1. Член 4, параграф 2 следва да се разглежда като изключение от този общ принцип, тъй като създава специална връзка, в случаите когато обичайното местопребиване на страните е в една и съща държава. Член 4, параграф 3 следва да се разглежда като „клауза за дерогация“ на член 4, параграфи 1 и 2, когато от обстоятелствата по случая е видно, че непозволеното увреждане е явно по-тясно свързано с друга държава.
- (19) Следва да се предвидят особени стълкновителни норми за някои специални състави на непозволено увреждане, когато общото правило не позволява да се постигне разумен баланс между заложените интереси.
- (20) Стълкновителната норма в областта на отговорността за вреди от стоки следва да отговаря на целите на справедливо разпределение на възможни рискове в едно съвременно високотехнологично общество, което защитава здравето на потребителите, насърчава нововъведенията, осигурява лоялна конкуренция и улеснява търговията. Създаването на стъпаловидна система от критерии за привързване, заедно с клаузата за предвидимост, е едно балансирано решение по отношение на тези цели. Първият елемент, който трябва да се вземе предвид, е правото на държавата, в която се намира обичайното местопребиване на увреденото лице към момента на настъпване на вредата, ако стоката е била въведена на пазара в тази държава. Останалите елементи от стъпаловидната система се задействат, ако стоката не е била въведена на пазара в тази държава, без да се засяга член 4, параграф 2, както и възможността за наличие на явно по-тясна връзка с друга държава.
- (21) Специалното правило в член 6 не установява изключения от общото правило на член 4, параграф 1, а го пояснява. По въпроси, свързани с нелоялна конкуренция, стълкновителната норма следва да защитава конкурентите, потребителите и широката общественост, и да гарантира правилното функциониране на пазарната икономика. Връзката с правото на държавата, в която конкурентните отношения или колективните интереси на потребителите са или вероятно да бъдат засегнати, по принцип удовлетворява тези цели.
- (22) Извъндоговорните задължения, произтичащи от ограничаване на конкуренцията по член 6, параграф 3, следва да обхващат нарушения както на националното право, така и на правото на Общността в областта на конкуренцията. Правото, приложимо към такива извъндоговорни задължения, следва да бъде правото на държавата, чийто пазар е или вероятно да бъде засегнат. Когато е засегнат или вероятно да бъде засегнат пазарът в повече от една държава, ищецът следва да може при определени обстоятелства да избере да основе иска си на правото на сезирания съд.
- (23) За целите на настоящия регламент понятието за ограничаване на конкуренцията следва да включва забрани на споразумения между предприятия, решения на спдружения на предприятия и съгласувани практики, които могат да засегнат търговията между държавите-членки и са насочени към или водят до предотвратяване, ограничаване или нарушаване на конкуренцията в държава-членка или в рамките на вътрешния пазар, а така също и забрани за злоупотреба с господстващо положение на територията на държава-членка или в рамките на вътрешния пазар, когато такива споразумения, решения, съгласувани практики или злоупотреби са забранени от членове 81 и 82 от Договора за ЕО или от правото на държава-членка.
- (24) „Увреждане на околната среда“ следва да означава неблагоприятно изменение на природни ресурси, като например вода, почва или въздух, или нарушаване на функция, осъществявана от този природен ресурс в полза на друг природен ресурс или на обществото, както и засягане на биологичното разнообразие.

- (25) По отношение на увреждането на околната среда член 174 от Договора, който предвижда наличието на висока степен на защита, основана на принципа на предпазливост и на принципа, че следва да се предприемат превантивни действия, на принципа, че увреждането на околната среда трябва да бъде отстранявано приоритетно още при източника, и на принципа, че замърсителят следва да плати, напълно оправдава прилагането на принципа за защита на интересите на увреденото лице. Въпросът дали лице, което търси обезщетение, може да избере приложимото право, следва да бъде решен в съответствие с правото на държавата-членка, където се намира сезираният съд.
- (26) По отношение на нарушенията на права върху обекти на интелектуална собственост следва да се запази всеобщо признатият принцип за прилагане на правото на държавата, в която се търси закрила (*lex loci protectionis*). За целите на настоящия регламент понятието „права върху обекти на интелектуална собственост“ следва да се тълкува като означаващо, например, авторско право, сродни права, *sui generis* правото на защита на бази данни и права върху обекти на индустриална собственост.
- (27) Точното понятие за действия при колективен трудов спор като стачка или локаут се различава в различните държави-членки и се урежда от нормите на вътрешното право на всяка държава-членка. Следователно, с цел закрила на правата и задълженията на работниците и работодателите, настоящият регламент приема като общ принцип, че следва да се прилага правото на държавата, в която е предприето действието при колективен трудов спор.
- (28) Специалното правило относно действията при колективни трудови спорове в член 9 не засяга условията за упражняване на правото на такива действия, предвидени в националното право, нито засяга правното положение на синдикални или представителни организации на работници, уредено в правото на държавите-членки.
- (29) Следва да се предвидят специални правила в случаите, когато вредата е причинена от действие, различно от неправомерно увреждане, като например неоснователно обогатяване, водено на чужда работа без пълномощие и *culpa in contrahendo*.
- (30) За целите на настоящия регламент *culpa in contrahendo* представлява автономно понятие и не следва задължително да се тълкува по смисъла на националното право. Понятието включва нарушение на задължението за разкриване на информация и произволно прекъсване на преговорите за сключване на договор. Член 12 обхваща само извъндоговорни задължения, които са пряко свързани с деловите отношения, предхождащи сключването на договора. Това означава, че ако по време на преговори за сключване на договор лице претърпи неимуществени вреди, се прилага член 4 или други относими разпоредби на настоящия регламент.
- (31) С оглед зачитане принципа на автономия на волята на страните и повишаване на правната сигурност, на страните следва да се разреши да изберат приложимото към извъндоговорни задължения право. Изборът следва да бъде изричен или да произтича с достатъчна сигурност от обстоятелствата по делото. Ако установи наличието на съгласие, съдът трябва да зачете волята на страните. На по-слабата страна следва да се осигури закрила чрез поставянето на определени условия за избора.
- (32) Съображения от обществен интерес оправдават предоставянето на възможност на съдилищата в държавите-членки, при изключителни обстоятелства, да прилагат изключения, основани на съображения за обществен ред и особени повелителни норми. В частност прилагането на разпоредба на правото, посочено от настоящия регламент, което води до присъждане на прекомерно обезщетение с наказателен или назидателен характер, може да се счита за противоречашо на обществения ред на сезирания съд.
- (33) Съгласно действащите национални правила относно обезщетенията, присъждани на пострадали от пътнотранспортни произшествия, при определяне на обезщетението е било в държава, различна от тази на обичайното местопребиваване на пострадалия, сезираният съд взема предвид всички относими обстоятелства, касаещи съответното пострадало лице, включително, по-специално, претърпените загуби и разходите за последващи или медицински грижи.
- (34) С цел постигане на разумен баланс между страните, трябва, доколкото е целесъобразно, да се отчетат действащите разпоредби за сигурност и правила за поведение в държавата, в която е настъпил вредоносният факт, дори ако извъндоговорното задължение се урежда от правото на друга държава. Терминът „правила за сигурност и поведение“ следва да се тълкува като обозначаващ всички разпоредби, свързани по някакъв начин със сигурността и поведението, като например правила за безопасност в случай на пътнотранспортно произшествие.
- (35) Следва да бъдат избягвани ситуации, при които стълкновителните норми се съдържат в няколко акта и съществуват различия между тях. Настоящият регламент обаче не изключва възможността от включване на стълкновителни норми относно извъндоговорните задължения в разпоредби на правото на Общността в отделни области.
- Настоящият регламент не следва да засяга прилагането на други актове, съдържащи разпоредби, целящи да допринесат за правилното функциониране на вътрешния пазар дотолкова, доколкото те не могат да бъдат прилагани съвместно с правото, посочено от разпоредбите на настоящия регламент. Прилагането на разпоредбите на приложимото право, определено съгласно правилата на настоящия регламент, не следва да засяга свободното движение на стоки и услуги, уредено от актове на Общността като Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) ⁽¹⁾.

(¹) ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1.

- (36) Спазването на международните задължения, поети от държавите-членки, налага настоящият регламент да не засяга международни конвенции, по които една или повече държави-членки са страни към момента на приемане на настоящия регламент. С цел улесняване на достъпа до действащите правила Комисията следва да публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* списък със съответните конвенции въз основа на информация, предоставена от държавите-членки.
- (37) Комисията ще представи предложение на Европейския парламент и Съвета относно процедурите и условията, съгласно които държавите-членки ще бъдат упълномощени да водят преговори и да сключват от свое име споразумения с трети държави в отделни и изключителни случаи, касаещи секторни въпроси, които съдържат разпоредби относно правото, приложимо към извъндоговорни задължения.
- (38) Тъй като целта на настоящия регламент не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и, следователно, с оглед на мащаба и последиците на настоящия регламент, може да бъде по-успешно постигната на общностно ниво, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (39) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство и Ирландия участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.
- (40) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не взема участие в приемането на настоящия регламент, той не е обвързващ и не е приложим за нея,
2. В приложното поле на настоящия регламент не се включват:
- а) извъндоговорни задължения, произтичащи от семейни отношения и отношения, които, съгласно приложимото към тях право, имат сходни последици, включително задължения за издръжка;
 - б) извъндоговорни задължения, произтичащи от режими на съпругеска общност, режими на собственост при отношения, които, съгласно приложимото към тях право, имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак, завещаване и наследяване;
 - в) извъндоговорни задължения, породени от менителници, чекове, записи на заповед и други прехвърляеми инструменти дотолкова, доколкото задълженията по такива други прехвърляеми инструменти произтичат от техния прехвърляем характер;
 - г) извъндоговорни задължения, произтичащи от правото, приложимо към дружества и други юридически лица или неперсонифицирани образувания, по отношение на въпроси като например учредяване, чрез регистрация или по друг начин, правоспособност, вътрешна организация или ликвидация на дружества и други юридически лица или неперсонифицирани образувания, личната отговорност на членовете и органите в това им качество за задълженията на дружеството, лицето или образуванието, и личната отговорност на одиторите към дружеството или неговите членове при задължителните одити на счетоводните документи;
 - д) извъндоговорни задължения, произтичащи от отношения между учредители, доверителни собственици и бенефициери на доброволно учредена доверителна собственост;
 - е) извъндоговорни задължения, произтичащи от ядрена вреда;
 - ж) извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушения на правото на личен живот и на права, свързани с личността, включително клеветата.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за извъндоговорни задължения по граждански и търговски въпроси, във всеки случай на стълкновение на закони. Регламентът не се прилага, в частност, за данъчни, митнически и административни въпроси или за отговорността на държавата за действия и бездействия при упражняването на държавната власт (*acta jure imperii*).

3. Настоящият регламент не се прилага за доказателствата и процеса, без да се засягат членове 21 и 22.

4. За целите на настоящия регламент „държава-членка“ означава всяка държава-членка с изключение на Дания.

Член 2

Извъндоговорни задължения

1. За целите на настоящия регламент понятието „вреда“ обхваща всички последици, произтичащи от неправомерно увреждане, неоснователно обогатяване, водене на чужда работа без пълномощие или *culpa in contrahendo*.

2. Настоящият регламент се прилага също и за извъндоговорни задължения, за които съществува вероятност да възникнат.

3. Всяко позоваване в настоящия регламент на:
- вредоносен факт включва факти, пораждащи вреди, за които съществува вероятност да настъпят; както и
 - вреди включва вреди, за които съществува вероятност да настъпят.

Член 3

Всеобщо прилагане

Всяко право, посочено в настоящия регламент, се прилага независимо от това, дали е правото на държава-членка.

ГЛАВА II

НЕПОЗВОЛЕНИ УВРЕЖДЕНИЯ

Член 4

Общо правило

- Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, приложимото право към извъндоговорни задължения, произтичащи от непозволено увреждане, е правото на държавата, в която е настъпила вредата, независимо в коя държава е настъпил вредоносният факт и независимо в коя държава или държави настъпват непреките последици от този факт.
- Когато обаче и лицето, чиято отговорност се търси, и увреденото лице имат обичайно местопребиваване в една и съща държава към момента на настъпване на вредата, се прилага правото на тази държава.
- Когато от обстоятелствата като цяло следва, че непозволеното увреждане е явно по-тясно свързано с държава, различна от посочената в параграфи 1 или 2, се прилага правото на тази друга държава. Явно по-тясната връзка с друга държава може да се основава, в частност, на предходно отношение между страните, като например договор, който е в тясна връзка със съответното непозволено увреждане.

Член 5

Отговорност за вреди от стоки

- Без да се засяга член 4, параграф 2, правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от причинени от стока вреди, е както следва:
 - правото на държавата, в която се намира обичайното местопребиваване на увреденото лице, към момента на настъпване на вредата, ако стоката е била въведена на пазара в тази държава; или, ако не е изпълнено горното,
 - правото на държавата, в която стоката е закупена, ако стоката е била въведена на пазара в тази държава; или, ако не е изпълнено горното,

- правото на държавата, в която е настъпила вредата, ако стоката е била въведена на пазара в тази държава.

Приложимото право обаче е правото на държавата, в която е обичайното местопребиваване на лицето, на което се търси отговорност, ако последното не би могло разумно да предвиди въвеждането на стоката, или на стока от същия вид, на пазара на държавата, чието право е приложимо съгласно буква а), б) или в).

- Когато от обстоятелствата като цяло следва, че непозволеното увреждане е явно по-тясно свързано с държава, различна от посочената в параграф 1, се прилага правото на тази друга държава. Явно по-тясната връзка с друга държава може да се основава, в частност, на предходно отношение между страните, като например договор, който е в тясна връзка със съответното непозволено увреждане.

Член 6

Нелоялна конкуренция и действия, ограничаващи свободната конкуренция

- Правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от действие на нелоялна конкуренция, е правото на държавата, в която са засегнати или е вероятно да се засегнат конкурентни отношения или колективните интереси на потребители.
- В случай че действие на нелоялна конкуренция засяга изключително интересите на определен конкурент, се прилага член 4.
- Правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от ограничаване на конкуренцията, е правото на държавата, чийто пазар е или е вероятно да бъде увреден.
 - Когато е или е вероятно да бъде увреден пазарът на повече от една държава-членка, лицето, търсещо обезщетение за вреди, което е завело иск в съда по местопребиваването на ответника, може вместо това да предпочете да основе иска си на правото на сезирания съд, при условие че пазарът в тази държава-членка е измежду онези, които са непосредствено и значително засегнати от ограничаването на конкуренцията, от което произтича извъндоговорното задължение, на което е основан искът; когато в съответствие с приложимите правила за подсъдност, ищецът предявява иск към повече от един ответник пред същия съд, той/тя може да избере да основе иска си на правото на този съд, ако ограничаването на конкуренцията, на което се основава искът срещу всеки от ответниците, непосредствено и значително засяга и пазара на държавата-членка на този съд.
- Правото, приложимо според настоящия член, не може да бъде отклонено чрез споразумение по член 14.

Член 7

Увреждане на околната среда

Правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от увреждане на околната среда или претърпени имуществени или неимуществени вреди в резултат на такова увреждане, е правото, определено съгласно член 4, параграф 1, освен ако лицето, което търси обезщетение за вредата, избере да основе иска си на правото на държавата, в която е настъпил вредоносният факт.

Член 8

Нарушаване на права върху обекти на интелектуална собственост

1. Правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушаване на права върху обекти на интелектуална собственост, е правото на държавата, в която се търси закрилата на тези права.
2. В случай на извъндоговорни отношения, произтичащи от нарушаване на единното общностно право върху обекти на интелектуална собственост, приложимото право за всеки неуреден от съответен акт на Общността въпрос е правото на държавата, в която е извършено нарушението.
3. Правото, приложимо според настоящия член, не може да бъде отклонено чрез споразумение по член 14.

Член 9

Отговорност за действия при колективен трудов спор

Без да се засяга член 4, параграф 2, правото, приложимо към извъндоговорни задължения по отношение на отговорността на лице в качеството му на работник или на работодател, или на организациите, представляващи техните професионални интереси, за вреди, причинени от предстоящи или извършени действия при колективни трудови спорове, е правото на държавата, в която е предприето или ще бъде предприето действието.

ГЛАВА III

НЕОСНОВАТЕЛНО ОБОГАТЯВАНЕ, ВОДЕНЕ НА ЧУЖДА РАБОТА БЕЗ ПЪЛНОМОЩИЕ И CULPA IN CONTRAHENDO

Член 10

Неоснователно обогатяване

1. В случай че извъндоговорно задължение, произтичащо от неоснователно обогатяване, включително плащане на недължими суми, е свързано със съществуващо отношение между страните, като например отношение, породено от договор или неправомерно увреждане, което е в тясна връзка с неоснователното обогатяване, се прилага правото, което урежда това друго отношение.
2. Когато приложимото право не може да бъде определено въз основа на параграф 1 и към момента на настъпване на факта, породил неоснователното обогатяване, страните имат обичайно местопребиваване в една и съща държава, се прилага правото на тази държава.

3. Когато приложимото право не може да бъде определено въз основа на параграфи 1 или 2, се прилага правото на държавата, в която е настъпило неоснователното обогатяване.

4. Когато от обстоятелствата като цяло следва, че извъндоговорното задължение, произтичащо от неоснователно обогатяване, е явно по-тясно свързано с държава, различна от посочената в параграфи 1, 2 и 3, се прилага правото на тази държава.

Член 11

Водене на чужда работа без пълномощие

1. В случай че извъндоговорно задължение, произтичащо от водене на чужда работа без пълномощие, касае съществуващо отношение между страните, като например договор или неправомерно увреждане, което е в тясна връзка с извъндоговорното задължение, прилага се правото, уреждащо това друго отношение.
2. Когато приложимото право не може да бъде определено въз основа на параграф 1 и към момента на настъпване на вредоносния факт, страните имат обичайно местопребиваване в една и съща държава, се прилага правото на тази държава.
3. Когато приложимото право не може да бъде определено въз основа на параграфи 1 или 2, се прилага правото на държавата, в която е извършено воденето на чужда работа без пълномощие.
4. Когато от обстоятелствата като цяло следва, че извъндоговорното задължение, произтичащо от водене на чужда работа без пълномощие, е явно по-тясно свързано с държава, различна от посочената в параграфи 1, 2 и 3, се прилага правото на тази друга държава.

Член 12

Culpa in contrahendo

1. Правото, приложимо към извъндоговорно задължение, произтичащо от делови отношения, предхождащи сключването на договор, независимо дали договорът е бил действително сключен или не, е правото, което е или би било приложимо към договора, ако той би бил сключен.
2. Когато приложимото право не може да бъде определено въз основа на параграф 1, приложимо е:
 - а) правото на държавата, в която настъпва вредата, независимо в коя държава е настъпил вредоносният факт и независимо в коя държава или държави са настъпили непреките последици от този факт; или
 - б) когато към момента на настъпване на вредоносния факт страните имат обичайно местопребиваване в една и съща държава — правото на тази държава; или
 - в) когато от обстоятелствата като цяло следва, че извъндоговорното задължение, произтичащо от делови отношения, предхождащи сключването на договор, е явно в по-тясна връзка с държава, различна от посочената в букви а) и б) — правото на тази друга държава.

Член 13

Приложимост на член 8

За целите на настоящата глава член 8 се прилага за извъндоговорни отношения, произтичащи от нарушаване на права върху обекти на интелектуална собственост.

ГЛАВА IV

СВОБОДА НА ДОГОВАРЯНЕ

Член 14

Свобода на договаряне

1. Страните могат да се договорят да подчинят извъндоговорни задължения на избрано от тях право:

а) чрез споразумение, сключено след настъпването на вредоносния факт;

или

б) когато всички страни упражняват търговска дейност, също и чрез свободно договорено споразумение, преди настъпването на вредоносния факт.

Изборът следва да е изричен или да произтича с достатъчна степен на сигурност от обстоятелствата по случая и не засяга правата на трети страни.

2. Когато към момента на осъществяване на вредоносния факт всички елементи на отношението се намират в държава, различна от държавата, чието право е избрано, изборът на страните не засяга прилагането на онези разпоредби на правото на тази друга държава, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение.

3. Когато към момента на осъществяване на вредоносния факт всички елементи на отношението се намират в една или повече държави-членки, изборът на страните на приложимо право, различно от правото на тази държава-членка, не засяга прилагането на онези разпоредби на правото на Общността, от които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение, така както се прилагат в държавата-членка на съда.

ГЛАВА V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 15

Обхват на приложимото право

Приложимото към извъндоговорни задължения право по силата на настоящия регламент урежда в частност:

а) основанието и границите на отговорността, включително определянето на лицата, на които може да се търси отговорност за извършени от тях действия;

б) основанията за освобождаване от отговорност, както и ограничаването и разделянето на отговорността;

в) наличието, вида и определяне на размера на вредите или на търсеното обезщетение;

г) в границите на предоставените на съда правомощия от неговото процесуално право, мерките, които съдът може да постанови, за да осигури предотвратяване, прекратяване или обезщетяване на вредата;

д) въпросът дали право на обезщетение за претърпените вреди може да бъде прехвърляно, включително чрез наследяване;

е) лицата, които имат право на обезщетение за лично претърпени от тях вреди;

ж) отговорност за вреди, причинени от друго;

з) способите за погасяване на задълженията, правилата за погасителната давност и прекратяването на права, включително правилата относно началото, прекъсването и спирането на срок на погасителна давност или прекратяване на права.

Член 16

Особени повелителни норми

Разпоредбите на настоящия регламент не ограничават прилагането на правните норми на държавата на съда в случаите, когато те са повелителни, независимо от приложимото към извъндоговорното задължение право.

Член 17

Разпоредби за сигурност и правила за поведение

При оценяване поведението на лице, чиято отговорност се търси, фактически и доколкото е целесъобразно се отчитат разпоредбите за сигурност и правилата за поведение, които са в сила към момента и мястото на настъпване на вредоносния факт.

Член 18

Пряк иск срещу застрахователя на лицето, чиято отговорност се търси

Увреденото лице може да предяви иск за обезщетение пряко срещу застрахователя на лицето, чиято отговорност се търси, ако приложимото към извъндоговорното задължение право или приложимото към застрахователния договор право предвижда това.

Член 19

Суброгация

Когато едно лице („кредитор“) предяви иск по извъндоговорно задължение срещу друго лице („длъжник“) и трето лице има задължение към кредитора, или действително е удовлетворило кредитора в изпълнение на това задължение, правото, което урежда задължението на третото лице към кредитора определя дали и до каква степен третото лице може да упражни срещу длъжника правата, които кредиторът е имал срещу длъжника съгласно правото, уреждащо тяхното отношение.

Член 20

Множество длъжници

В случай че кредитор има права срещу няколко длъжници на основание едно и също отношение и един от длъжниците вече е удовлетворил частично или изцяло кредитора, правото на длъжника да търси обезщетение от другите длъжници се урежда от правото, приложимо към извъндоговорното задължение на този длъжник към кредитора.

Член 21

Форма за действителност

Едностранно волеизявление с правни последици, свързано с извъндоговорно задължение, е действително, ако са спазени изискванията за форма, установени от правото, което урежда въпросното извъндоговорно задължение или правото на държавата, в която е извършено волеизявлението.

Член 22

Тежест на доказване

1. Правото, което урежда извъндоговорното задължение съгласно настоящия регламент, е приложимо доколкото в частта си относно извъндоговорните задължения съдържа правила, които допускат установени от закона презумпции или определят тежестта на доказване.

2. Едностранный волеизявления с правни последици могат да бъдат доказвани с всички доказателствени средства, допустими по правото на сезирания съд или съгласно правото, определено в член 21, според което е спазена формата за действителност на волеизявлението, при условие че доказателственото средство е допустимо според правото на съда.

ГЛАВА VI

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 23

Обичайно местопребиваване

1. За целите на настоящия регламент обичайното местопребиваване на дружества и други юридически лица или неперсонифицирани образувания е мястото на централното управление.

Когато вредоносният факт или вредата настъпят в рамките на дейността на клон, представителство или друго поделение, за място на обичайно местопребиваване се счита мястото, на което се намира клонът, представителството или поделението.

2. За целите на настоящия регламент обичайното местопребиваване на физическо лице, което осъществява стопанска дейност, е неговото основно място на дейност.

Член 24

Изключване на препращането

По смисъла на настоящия регламент прилагане на правото на държава, посочена от настоящия регламент, означава прилагане на действащите норми на правото на тази държава, с изключение на нормите на нейното международното частно право.

Член 25

Държави с повече от една правна система

1. Когато една държава включва няколко териториални единици, всяка от които има собствен правен режим в областта на извъндоговорните задължения, всяка териториална единица се счита за държава за целите на определяне на приложимото право съгласно настоящия регламент.

2. За държава-членка, в която различни териториални единици имат собствен правен режим в областта на извъндоговорните отношения, няма изискване да прилага настоящия регламент само към стълкновения между правните режими на такива единици.

Член 26

Обществен ред на сезирания съд

Прилагането на разпоредба на правото на държава, определено като приложимо съгласно настоящия регламент, може да бъде отказано, само ако резултатите от това приложение са явно несъвместими с обществения ред на сезирания съд.

Член 27

Съотношение с други разпоредби на общностното право

Настоящият регламент не засяга прилагането на разпоредбите на общностното право, които, по отношение на отделни области, установяват стълкновителни норми относно извъндоговорните задължения.

Член 28

Съотношение със съществуващи международни конвенции

1. Настоящият регламент не засяга прилагането на международни конвенции, по които една или повече държави-членки са страни към датата на приемане на настоящия регламент и които установяват стълкновителни норми относно извъндоговорните задължения.

2. Настоящият регламент обаче се прилага между държавите-членки с предимство пред конвенциите, сключени единствено между две или повече от тях дотогава, доколкото тези конвенции касаят въпроси, уредени от настоящия регламент.

ГЛАВА VII
ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Списък от конвенции

1. До 11 юли 2008 г. държавите-членки уведомяват Комисията за конвенциите, посочени в член 28, параграф 1. След тази дата държавите-членки уведомяват Комисията за всяко денонсиране на такава конвенция.
2. В срок от шест месеца след получаването Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*:
 - i) списък на конвенциите, посочени в параграф 1;
 - ii) уведомления за денонсиране, посочени в параграф 1.

Член 30

Клауза за преразглеждане

1. Не по-късно от 20 август 2011 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Икономическия и социален комитет относно прилагането на настоящия регламент. Ако е необходимо, докладът се придружава от предложения за адаптиране на настоящия регламент. Докладът включва:
 - i) проучване на последиците от начина, по който чуждото право се приема от различните юрисдикции, и на степента, в

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Страсбург на 11 юли 2007 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
M. LOBO ANTUNES

която съдилищата в държавите-членки прилагат чуждото право съгласно настоящия регламент;

- ii) проучване на последиците от член 28 от настоящия регламент във връзка с Хагската конвенция от 4 май 1971 г. за приложимото право при пътнотранспортни произшествия.

2. Не по-късно от 31 декември 2008 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет относно ситуацията в областта на приложимото право към извъндоговорните задължения, произтичащи от нарушаване на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, като се отчитат правилата относно свободата на печата и свободата на изразяване в средствата за масово осведомяване, както и въпросите на стълкновение на правни порядъци, свързани с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾.

Член 31

Приложение във времето

Настоящият регламент се прилага за вредоносни факти, настъпили след влизането му в сила.

Член 32

Начална дата на прилагане

Настоящият регламент се прилага от 11 януари 2009 г. с изключение на член 29, който се прилага от 11 юли 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

Декларация на Комисията относно клаузата за преразглеждане (член 30)

В отговор на поканата от Европейския парламент и от Съвета в рамките на член 30 от регламента „Рим II“, Комисията ще внесе, не по-късно от декември 2008 г., проучване на състоянието на приложимото законодателство в сферата на извъндоговорните задължения, произтичащи от нарушения на правото на личен живот и на права, свързани с личността. Комисията ще разгледа всички аспекти на състоянието и при необходимост ще вземе подходящи мерки.

Декларация на Комисията относно пътнотранспортните произшествия

Като има предвид различните практики, следвани от държавите-членки по отношение на степента на компенсиране, предоставяно на жертвите на пътнотранспортни произшествия, Комисията има готовност да проучи специфичните проблеми на лицата с постоянно пребиваване в ЕС, претърпели пътнотранспортна злополука на територията на държава-членка, различна от държавата-членка на тяхното обичайно местопребиваване. За тази цел тя ще представи на Европейския парламент и на Съвета, преди края на 2008 г., проучване на всички възможности, по-специално в областта на застраховането, за подобряване на положението на жертвите на трансгранични злополуки; това проучване ще бъде първа стъпка към изготвянето на Зелена книга.

Декларация на Комисията относно статута на чуждото право

Като има предвид различните практики, следвани от държавите-членки по отношение на прилагането на чуждото право, Комисията ще публикува, най-късно четири години след влизането в сила на регламента „Рим II“ и във всеки случай незабавно след изготвянето му, хоризонтално проучване относно прилагането на чуждото право по отношение на граждански и търговски дела от съдилищата на държавите-членки, с оглед на целите на Хагската програма. Комисията е склонна също така да вземе подходящи мерки при необходимост.
